

La Sibilla

LA REVISTA DE FORTIÀ

Número 21 - Juliol 2020

Guia de serveis

Telèfons i adreces d'interès

Ajuntament

Telèfon	972 53 40 69
Ajuntament	<i>ajuntament@fortia.cat</i>
Governació, Protecció Civil, Participació Ciutadana, Agricultura i Ramaderia	<i>alcaldia@fortia.cat</i>
Benestar Social, Sanitat, Ensenyament i Festes	<i>ramona.heras@fortia.cat</i>
Urbanisme, Esports, Habitatge, TIC	<i>marc.rodrigo@fortia.cat</i>
Hisenda, Cultura, Patrimoni i Turisme	<i>pol.meseguer@fortia.cat</i>
Medi Ambient i Joventut	<i>joan.ventura@fortia.cat</i>
Web Ajuntament Fortià.....	<i>www.fortia.cat</i>
Blog Ajuntament Fortià.....	<i>www.fortia.cat/blog</i>
Facebook Ajuntament Fortià	<i>Ajuntament de Fortià</i>
Twitter Ajuntament Fortià	<i>@ajfortia</i>

Escola Pública Teresa de Pallejà	972 53 41 49
Dispensari mèdic	972 53 41 88
Llar de jubilats	972 53 40 22
Farmàcia Núria Marcé	972 53 41 67
Brigada municipal	602 638 200

Emergències (telèfon únic)

112

Atenció ciutadana	012
Gas butà Mallol Hermanas	972 50 31 03
Gas Natural	900 708 709 / 900 750 750
Consell Comarcal de l'Alt Empordà	972 50 30 88
Hospital de Figueres	972 50 14 00
Hospital de Girona Dr. Trueta (Girona)	972 94 02 00
Hospital Santa Caterina (Salt)	972 18 25 00
Renfe (informació)	902 32 03 20
Estació autobusos de Figueres	972 67 33 54
Aeroport Girona-Costa Brava	972 18 66 00
Associació protectora d'animals i plantes	972 50 23 61

Horaris de serveis

Oficines municipals:

Dilluns, dimarts, dimecres i divendres
de les 11 h a les 14 h

Recaptació i gestió de tributs:

XALOC: Carrer Nou, 48 17600 Figueres
972 501 365 - *altemporda@xalocgirona.cat*

Serveis tècnics:

Dimecres de les 12 h a les 14 h

Deixalleria:

Dimecres de 9 a 13 h

Per anar-hi fora d'horari truqueu a l'Ajuntament
per demanar el codi del cademat.

Treballadora social i educadora social:

Concerteu entrevista al 972 52 20 00
(Consell Comarcal de l'Alt Empordà)

NOTA: L'Ajuntament, com a editora d'aquesta revista no s'identifica necessàriament amb la opinió que expressen els articles signats.

Prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia.

ABS FIGUERES

DISPENSARI MÈDIC FORTIÀ 972 53 41 88

INFERMERIA: **Dolors Golobardes**

ATENCIÓ CIUTADANA: **Joana Garcia**

METGE: **Pedro Aparicio**

NOUS HORARIS (Juny 2019):

DILLUNS

Vila-sacra:
15.00 h - 17.00 h

Fortià:
17.30 h - 20.00 h

DIMARTS

Riumors:
10.00 - 12.00 h

DIMECRES

El Far d'Empordà:
8.00 h - 13.00 h

DIJOUS

Vila-sacra:
8.00 h - 13.00 h

DIVENDRES

Fortià:
8.00 h - 13.00 h

Telèfons dels altres centres:

Vila-sacra: 972 50 56 53
Far d'Empordà: 972 50 29 05
Riumors: 972 53 42 72
CAP Josep Masdevall: 972 50 23 64
CAP Ernest Lluç: 972 67 76 31

Per demanar hora programada trucar al **93 326 89 01** (cal tenir la targeta sanitària a mà) o per internet **programació de visites.gencat**.

Laborables fora dels horaris d'atenció podeu contactar amb el CAP Josep Masdevall o trucar al **112** per emergències.

Festius i cap de setmana podeu trucar a **112** per emergències o anar al Hospital de Figueres.

Sumari

Guia de serveis	2
Editorial	3
Activitats	4
Ensenyament	10
Medi ambient	16
DOSSIER COVID-19	19
Club Esportiu Fortià	28
Història	30
Parròquia	36
Racó de l'art	38
Opinions i reflexions	42
Gastronomia	46

La Sibil·la

LA REVISTA DE FORTIÀ - Número 21 - Juliol 2019

Edita:

AJUNTAMENT DE FORTIÀ

Producció editorial:
Gorbs Comunicació

Coordinació Periodística:
Carles B. Gorbs

Entrevista:
Montserrat Segura

Correcció:
Maragda Caballero

Disseny i maquetació:
Martí Riu

Foto portada:
Trobada gegantera
Autor: Marc Rodrigo Dalmau

Impressió: Impremta Pagès

DL: Gi-40-2001

Editorial

El 2020 serà recordat per tots per l'any de la covid-19, o del coronavirus.

La crisi sanitària i el confinament que tots hem viscut ha canviat la nostra vida quotidiana. La revista no n'és una excepció i és un reflex de la situació que hem viscut i encara vivim. S'han entrevistat a quatre fortianenques del sector sanitari per tenir el testimoni d'aquells que han viscut de primera mà la pandèmia i també s'ha fet un recull de fotografies dels veïns que han respost a la crida per documentar com hem viscut aquest període a Fortià.

Amb tot, també podeu llegir les ressenyes de les activitats organitzades per l'Ajuntament i les associacions des de l'agost de l'any passat fins a l'esclat de la pandèmia. I també trobareu les seccions i col·laboracions habituals que ens apropen a l'art fet per alguns veïns i veïnes, a la història i la natura del nostre poble, i a la reflexió.

Esperem que gaudiu de la revista i de la Festa Major, que també ha quedat afectada per l'anomenada nova normalitat...

Francesc, Ramona,
Marc, Pol i Joan

Activitats

Des del mes de juliol passat s'han programat diverses activitats culturals: teatre i concerts, fins a exposicions i visites.

VISITES GUIADES

El 14 d'agost es va repetir la visita Fortià medieval. Una església gòtica i un poble devastat, a càrrec de l'historiador Pol Meseguer, per tal que la gent que no havia pogut fer-la durant la Festa Major, igualment la pogués fer. El 13 d'octubre, en el marc de les Jornades Europees de Patrimoni, el mateix historiador va fer una nova visita guiada a l'església parroquial de Sant Julià i Santa Basilissa per resseguir la història de l'edifici i els fets destacats que s'hi ha viscut.

EXPOSICIONS

Al llarg d'aquest any el Centre Agrícola ha acollit tres exposicions de temàtica molt diferent. El mes de novembre es va poder conèixer el món de la il·lustració a través de *Gegants de Paper*. Els gegants a través dels il·lustradors. El 9 de novembre es va comptar amb la presentació del seu comissari, Joan Miquel Merino, i de la Colla Geganter de Rubí, editora de l'exposició. Va ser una activitat complementària a la trobada geganter celebrada el mateix mes. Durant les festes de Nadal i la Festa Major d'hivern es va exposar a la sala gran del *Centru La frontera Sud, a l'ombra del Nord*, del fotògraf Martí Albesa, que documenta la situació que pateixen les persones que intenten passar d'Àfrica a Europa. Finalment, entre el 9 i el 16 de febrer, un mes abans de l'esclat de la pandèmia, es va exposar *La Jonquera, porta de l'exili*, produïda pel Museu Memorial de l'Exili.

WORLD OF DESIGN

Euro Mobile
de bru

+34 972 503 962
+34 972 503 966
www.euromoblebru.com
info@euromoblebru.com

MOBILIARI I COMPLEMENTES

Ctra Figueres - Roses, km 33,5
17469, Fortià (Girona)
Apartar de correus, 170
17487 Empuriabrava

TEATRE

El 17 de novembre els espectadors que van anar al Centre Agrícola i Social van riure d'allò més amb l'obra *Una copeta de vi*, una adaptació del film *Arsènic per compassió*, de Frank Capra, a càrrec de l'Aula de Teatre de Maçanet de la Selva. El divendres de la Festa Major d'hivern la Companyia Oriart, de Sant Jordi Desvalls, va representar la comèdia *Després de la mort què?* En aquest cas la taquilla inversa va ser destinada a la Marató de TV3.

La companyia Oriart, de Sant Jordi Desvalls, representant la comèdia *Després de la mort què?*

Finalment, el 9 de febrer la Companyia Jubiteatre de Roses va portar al *Centru* el sàinet *Gente Bien*, de Santiago Rusiñol. Totes tres comèdies van tenir una molt bona assistència i van consolidar la programació teatral que es va iniciar l'any 2015. Malauradament, la pandèmia de la covid-19 no ha permès l'estrena del nou grup de teatre de Fortià, que tenia previst fer la seva primera representació el mes de maig. Des d'aquestes ratlles volem animar-los a seguir treballant per ampliar el ventall cultural de Fortià!

El sàinet *Gente Bien*, de Santiago Rusiñol va ser representada per la Companyia Jubiteatre de Roses.

MÚSICA

A banda de la música dels actes de la Festa Major, durant les festes de Nadal es van celebrar dos concerts a l'església i organitzats per l'Ajuntament. El primer, el 28 de desembre, a càrrec de Veus Empordaneses, que va fer un recital de nades i cançons tradicionals catalanes. I el 2 de gener, l'Empordà Gòspel Choir va oferir un repertori d'allò més variat per celebrar aquestes dates tan assenyalades.

Gòspel Choir.

Agustí Herrero

**INSTAL·LACIONS I REPARACIONS
DE LLUM, AIGUA, GAS, CALEFACCIÓ I PISCINES**

Reina Sibil·la, 12 · 17469 FORTIÀ (Girona)
Tel. 972 53 41 71 · Mòb. 639 36 70 55 · herreroagusti@gmail.com

DISSENY GRÀFIC
PÀGINES WEB
RÈTOLS
PUBLICITAT EXTERIOR

C/ Far d'Empordà, 8 | 17469 | Fortià
T/F. 972 53 40 03 | M. 667 03 34 28

info@factorycomunicacio.com
www.factorycomunicacio.com

Activitats

CASTANYADA

El 2 de novembre la plaça de l'Església va acollir la castanyada popular de Fortià. Els contes i els tallers de la companyia teatral la Minúscula van ser els protagonistes, juntament amb les castanyes i les famílies que omplien la plaça. A banda de les castanyes i la garnatxa, el IV Concurs de coques i pastissos va fer gaudir els paladars dels assistents. Agraïm a tots els participants el seu esforç per presentar uns dolços tan bons. Les guanyadores van ser la Jana Vidal i la Marta Romaguera. L'acte va comptar amb el suport de l'AMPA de l'escola, que va fer el servei de bar.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *EL FUTBOL A FORTIÀ. UNA HISTÒRIA INTERMITENT. 1909-2019*

El 23 de novembre es va celebrar la presentació del llibre *El futbol a Fortià. Una història intermitent. 1909-2019*, un repàs de la història futbolística i social de la nostra població dels darrers cent anys. L'acte va comptar amb la presència de Jordi Masquef, diputat d'Esports de la Diputació de Girona,

l'alcalde Francesc Brugués, el president del CE Fortià, Josep Rosillo, i Pol Meseguer Bell, l'autor del llibre. A banda dels parlaments protocol·laris, l'autor va resseguir la història del futbol fortianenc a través de les fotografies que documenten el llibre.

Si encara no el teniu, el podeu demanar a cultura@fortia.cat o per telèfon a l'Ajuntament.

TROBADA GEGANTERA

El 24 de novembre Fortià va acollir per primera vegada una trobada gegantera, la IX Trobada Gegantera Comarcal de l'Alt i el Baix Empordà, amb les colles de Castelló d'Empúries, Corçà, l'Escala, Espolla, l'Estartit, Figueres, Llers, Mollet de Peralada, Peralada, Roses, Sant Feliu de Guíxols, Vilafant, Palau de Santa Eulàlia i els capgrossos de l'Escola Teresa de Pallejà. Uns dies abans, el 9 de novembre, es va presentar l'exposició *Gegants de Paper. Els gegants a través dels il·lustradors*, amb el seu comissari Joan Miquel Merino.

El dia es va iniciar amb la plantada de gegants a la plaça de l'Empordà, davant del Centre Agrícola i Social, i amb una campanya de donació de sang extraordinària. La rua, amb una vintena de gegants de les tretze colles geganteres i els més de tres-cents participants, va resseguir l'avinguda Teresa de Pallejà i els carrers dels Pardells, de la Unió i la plaça Catalunya, on els gegants van fer els balls de lluïment al so dels timbals i de les gralles. Els primers a ballar van ser la colla de capgrossos formada pels nens de l'escola, que van preparar un ball de lluïment per a aquesta ocasió tan especial. Un cop acabats els balls, els parlaments i l'entrega de records, els participants i els veïns van anar al *Centru*, al dinar de germanor, on els esperava una bona fideuada.

MERCA

Detergents

C/ Corral Roig, 4 - Tel. 972 53 40 70
17469 Fortià

SALMA
Food Service

SALMA | Food Service

Pol. Ind. Els Cossos,
C/ Creu de la Borda, 6
17469 FORTIÀ (Girona)

Tel. 972 52 55 17
info@salmalfoodservice.com
www.salmalfoodservice.com

Distribuidor de

XIII SANT SILVESTRE DE FORTIÀ

Com ja és tradició, l'últim dia de l'any es va celebrar la tretzena edició de la Sant Silvestre de Fortià. En aquesta edició Joves de Fortià va fer un pas al costat després d'organitzar la majoria de les edicions amb un gran èxit. Per aquest fet l'Ajuntament se'n va fer càrrec i van col·laborar nous voluntaris.

Es va modificar el traçat perquè els corredors passessin per alguns dels llocs més emblemàtics del poble, fet que va agradar als cent trenta-cinc participants que van gaudir d'aquesta edició. Aquesta modificació del traçat va ser estudiada i dissenyada pel corredor figuerenc Hèctor Silva que, a més a més, va fer de llebre i va col·laborar en l'organització de la cursa.

En finalitzar, els participants van poder recuperar forces i van fer un brindis per desitjar una bona entrada d'any mentre escoltaven les paraules d'en Josep Lluís Buron, un dels fundadors de la cursa i que van iniciar la història de la Sant Silvestre més *patxanguera* de l'Empordà.

REIS

Un any més, la Comissió de Reis i el Consistori van posar en marxa un pla per tal que tots els nens i nenes poguessin entregar la carta al patge reial el dia 2 de gener i veure Ses Majestats, els Reis d'Orient. El dia 5 de gener els Reis van arribar a la plaça de Catalunya, passades les set de la tarda, sobre una nova carrossa i acompanyats de la seva comitiva de patges amb cavalls, torxes i banderes. Tota la mainada del poble i dels voltants els esperaven entusiasmats amb uns fanalets molt originals davant la balconada de la Casa de la Vila. Allà, la regidora Ramona Heras i el patge reial del rei Gaspar llegiren un pregó.

Seguidament, es va anar al Centre Agrícola i Social, on els nens i nenes van rebre un petit obsequi sobre la falda de Ses Majestats.

La comissió agraeix la seva col·laboració a tots els que fan possible aquesta arribada i anima a qui hi vulgui participar a sumar-s'hi per tal de poder anar celebrant i compartint aquesta màgia, il·lusió i esperança durant molt de temps.

CARNAVAL

El 7 de març Fortià es va disfressar per celebrar la festa més esbojarrada de l'any, el Carnaval! Els actes van començar a la plaça de l'església amb una xocolatada popular per agafar forces per a la rua. Un cop els nens petits i grans van tenir les panxes prou plenes de xocolata i melindros per fer la rua més divertida de l'Empordà, la música va esclatar i tothom es va dirigir al Centre Agrícola i Social per ballar i riure al ritme del duet Rikus i el seu espectacle *Per Carnaval xerinola!*. Després de la diversió, les famílies van sopar els entrepans fets pels Caçadors de Fortià per agafar forces per al que venia just després... l'Orquestra de Mitjanit, que va amenitzar la festa fins que van sonar les dotze campanes de l'església. És un format familiar que intenta fer compatible la festa i la cura dels més petits perquè ningú s'ho perdi!

INFORMACIÓ MUNICIPAL

WiFi4EU A FORTIÀ

Aquest 2020 ha entrat en funcionament a Fortià la xarxa de wifi gratuïta **WiFi4EU** gràcies a la subvenció de 15.000 euros concedida per la Unió Europea per dotar de connexió wifi els edificis municipals i espais públics per a la ciutadania.

Aquesta subvenció servirà per dotar d'accés a internet d'alta velocitat els edificis municipals com l'Ajuntament, el Casal i el Centre Agrícola i Social, com també alguns espais oberts com la Zona Esportiva, tant la piscina com el camp de futbol, la plaça de Catalunya, la plaça de l'església, la plaça de l'Empordà i a tots els parcs del poble.

Us podeu connectar a la xarxa accedint des dels vostres dispositius mòbils a la xarxa wifi WiFi4EU i marcant acceptar al portal.

JOSÉ MARÍN

Serraller

 +34 629 625 126

 jmarin_serraller@hotmail.com

 C/ Unió, nº20 - 17469 FORTIÀ

PINTURA i DECORACIÓ

J. VILALTA
608 212 592

E. SAGUÉ
600 059 485

NAVATA - FORTIÀ

ACTIVITATS DEL DARRER CURS 2019-2020

El calendari ens recorda que comencem el juny, un mes sempre especial per a alumnes i mestres, especialment per als que acaben l'etapa de primària... però aquest juny, bé, aquest curs, han passat coses que ens han marcat per sempre i aquest acabament de trimestre serà diferent, molt diferent del que estàvem acostumats a fer! Els jocs d'aigua de l'últim dia seran virtuals, les abraçades amb els de 6è seran més fredes, la motxilla carregada de llibres i

àlbums dels últims dies serà més buida perquè l'últim trimestre hem descobert una nova manera de treballar. Unes tasques fetes a distància, utilitzant noves eines i pantalles, però de ben segur aprenent d'altres maneres i valorant cada dia tot el que teníem i esperant poder tornar a compartir-ho ben aviat! Abans de marxar, però, us hem preparat un petit recull de les activitats més destacades del primer i segon trimestre. Esperem que us agradi!

VISITA AL PARC DE LES OLORS

El divendres 25 d'octubre tota l'escola vam fer la nostra primera excursió, fins a l'Escala, a visitar el Parc de les Oloros. Hi vam fer tallers i després un bon dinar a prop del mar.

LA CASTANYADA

Com ja és costum, els padrins van ajudar els fillols a fer els panellets i ens van quedar boníssims! A la tarda vam menjar tots junts castanyes, tot ballant danses típiques de la tardor.

EXCURSIÓ ALS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

El 19 de novembre vam visitar el parc dels Aiguamolls, allà uns guies ens van explicar moltes coses d'aquest espai protegit que podem gaudir ben a prop de casa.

BALL DE CAPGROSSOS

Tot l'alumnat de l'escola es va fer o va ajudar a fer un capgròs per acompanyar els gegants de Fortià. Van quedar xulíssims!

Ensenyament

NADAL

El dijous 19 de desembre al vespre vam representar els pastorets. Va sortir una representació fantàstica, quins actors i actrius que tenim!

Com cada any, també vam rebre el patge reial, la visita més esperada de l'any per a petits i grans!

I com mana la tradició, i després de ben alimentar-lo durant uns dies, l'últim matí abans de les vacances de Nadal vam fer cagar el tió.

TALLER DE PERCUSSIÓ AFRICANA

Quin ritme que va sortir d'aquest taller! Tot un èxit!

CARNAVAL

I finalment Carnaval, el rei "Titus" amb les seves consignes ha arribat i gresca i xerinola no pot faltar!

DIA DE LA PAU

El dia 30 de gener vam celebrar el Dia Escolar de la Pau. És la data en què es commemora l'aniversari de la mort de Mahatma Gandhi i es recorda la seva tasca en favor de la no-violència i la pau.

Molta sort guapes i guapos!

Un curs diferent

Cada any, en començar el mes de setembre, tots ens trobem davant la incertesa de què ens oferirà aquest curs; en què serà diferent del passat? Què aprendrem de nou? Quines amistats coneixerem o reconeixerem? Quines aventures viurem? I des de l'AMPA sempre ens plantegem: com programarem aquest nou curs? Què volem que els nostres fills i filles aprenguin, juguin, gaudeixin fent? Com podem sorprendre pares i fills i animar-los a estar més a prop i a col·laborar amb tots nosaltres?

La programació de l'AMPA aquest curs no ha estat diferent de la d'altres anys, seguim una mateixa línia que ja ens ve traçada per juntes anteriors, a la que hi afegim alguna idea o proposta.

En aquesta línia, l'AMPA va començar el curs amb la castanyada, col·laborant amb l'Ajuntament en el concurs de coques i pastissos, portant el bar de l'esdeveniment i també animant a tots els nens a poder participar i gaudir de l'espectacle infantil.

Tot segueix el seu curs normal... i al mes de novembre vam poder fer les fotos de Nadal, de manera que un fotògraf va venir al centre social i qualsevol família de l'escola que ho desitgés podia fer la foto-felicitaació de Nadal dels seus fills o familiars.

Tot segueix el seu curs normal... i arriba la Quina, aquest any amb molta participació per part dels pares, familiars i amics, omplint gairebé de gom a gom les taules preparades al *Centru*. Gràcies famílies i amics per ajudar i col·laborar amb la junta en un dels esdeveniments que ens porta més feina, hores i preses de decisions.

Tot segueix el seu curs normal... i arriba Nadal... I els nostres fills i filles, gràcies a unes supermestres, ens preparen uns pastorets molt originals, amb cançons que a més d'un pare/mare ens fan emocionar i caure la llagrimeta. I aquell dia també podem compartir la col·laboració de tots sorteiant les paneres fetes a partir de donacions de les famílies. I acabem el primer trimestre normal, amb un berenar-sopar per a tothom; pares, fills, avis, mestres...

Tot segueix el seu curs normal... Tornem a l'escola, arriba el fred i a tots ens fa mandra córrer pels carrers. Per això des de l'AMPA vam poder organitzar el "cinema", on vam passar la pel·lícula "KLAUS", que va agradar molt a tothom, tant a grans com a petits, amb una participació d'una cinquantena de persones.

Tot segueix el seu curs normal... I fa setmanes que estem decidint de què ens disfressarem per Carnaval. L'Ajuntament va muntar, com cada any, una gran i animada rua, i un ball, perquè grans i petits ho poguéssim gaudir. I l'AMPA va omplir-nos la panxa amb una xocolatada boníssimaaaa!!!

Tot segueix el seu curs normal... I aquest any des de l'AMPA hem pogut organitzar i oferir a tots aquells que ho desitgessin tres extraescolars a triar dins l'escola i fora de l'horari escolar: teatre, ball i francès, en les quals hi van participar uns quaranta nens i nenes.

Tot segueix el seu curs normal... i la junta programa reunions on decidim la festa de final de curs, el Sant Jordi, el detall per a tots els nens i nenes, el detall per als nois i noies de 6è que aquest curs deixen l'escola, un altre dia de cinema, sortides familiars...

I de cop... ja no tot segueix el seu curs normal... Acaba el segon trimestre, i amb ell arriba un nou element a les nostres vides: el coronavirus.

Aquest no convidat ens canvia totalment el curs.

No tindrem un tercer trimestre normal, no podrem celebrar Sant Jordi, no podrem fer un segon dia de cinema, no podrem continuar les extraescolars, no podrem fer les sortides familiars, no podrem fer les fotos del grup classe,

no podrem fer la festa de final de curs ni acomiadar els de 6è, ni donar el detall a totes les famílies sòcies...

A partir del març de 2020, ja res tornarà a ser igual, ens hem perdut moltes coses a les quals estàvem acostumats, com a AMPA, com a escola, com a famílies i com a comunitat... Però n'hem guanyat d'altres que segurament ni ens plantejàvem com a famílies, com a persones, com a poble i veïns...

Res no tornarà a ser igual, per això des de la junta, i com a pares i mares, creiem que és el moment ideal per valorar el que teníem, el que fèiem, la nostra implicació en les coses i les nostres ganes de veure créixer els nostres fills feliços, fent coses per ells i amb ells. Us animem a ajudar-nos a la nova normalitat, a una possible reinvençió de les activitats i del dia a dia, sempre en col·laboració i molt a prop de l'escola que ens està veient créixer a tots.

No podrem fer moltes coses tal com les havíem fet fins ara, però la reinvençió i la il·lusió per seguir endavant derrota qualsevol cosa que no ens hagi deixat seguir amb un curs normal.

Els ocells nocturns de Fortià

Per JOAN VENTURA LINARES
Ornitòleg

Segurament, quan pensem en ocells a tots ens vénen el cap els ocells que canten durant les primeres hores de llum del matí o els que sobrevolen el cel durant la tarda... però a casa nostra també tenim un petit grup d'ocells que no canten durant el matí ni volen a la tarda, sinó que són nocturns i la seva activitat és bàsicament de nit. Avui presentarem aquests ocells, i més concretament els que crien o poden criar al nostre municipi de Fortià.

Els ocells nocturns més coneguts per tothom són els mussols. A Fortià podem veure fins a cinc espècies de mussol, sabeu quines són?

La primera és el mussol comú (*Athene noctua*), de mida petita, i segurament és el més comú de tots, fins i tot el podem veure durant el dia descansant per teulades i xemeneies del nucli urbà o cases mig abandonades. Es troba present durant tot l'any i s'alimenta de petits rosegadors i insectes.

La segona és el xot (*Otus Scops*), que també és força comú i és el més petit de tots. A diferència dels altres mussols no el podem veure tot l'any, ja que durant l'hivern es desplaça cap al sud per buscar terres més càlides. A casa nostra sol arribar cap al març i marxa cap a l'octubre. En general, costa d'observar, però sí que resulta fàcil sentir el seu característic cant a les nits de primavera.

Xot.

FOTO: JOAN TRABALÓN

Tenim també la fantàstica i amenaçada òliba (*Tyto alba*), que és un ocell que antigament era molt abundant a tota la plana agrícola, però lamentablement els últims anys ha patit una forta davallada de les seves poblacions. Calculo que a Fortià hi ha entre 3-6 parelles, com a molt.

Mussol comú.

FOTO: JOAN VENTURA

Òliba.

FOTO: ÀLEX OLLÉ

I finalment, hem de fer esment del mussol banyut (*Asio otus*) i el gamarús (*Strix aluco*), que són uns mussols de mida mitjana-gran i que també són dels més escassos de tots en el nostre municipi. És probable que algun mussol banyut pugui criar en alguna pineda del municipi i el gamarús podria arribar a fer-ho a la zona de Fortianell, però fins avui no s'ha pogut confirmar la seva cria.

FOTO: ÀLEX OLLÉ

Mussol banyut.

A més dels mussols, tenim altres espècies d'ocells que també tenen activitat durant la nit. Hi ha l'enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*), que també es desconeix si es reproduïx per Fortià, tot i que seria probable que hi hagi alguna parella criant al municipi. El que és segur és que es poden observar molt sovint en època de pas (primavera o tardor) parats en camins i caminets durant la nit.

DAVID
QUIROMASSATGE TERAPÈUTIC I ESPORTIU

c/ Reina Sibil·la, 14 · Tel. 972 53 42 93 · mòbil 679 48 60 41
17469 FORTIÀ (Alt Empordà)

I la llista no acaba aquí, també podem parlar del torlit (*Burhinus oedicnemus*), un ocell de la família dels limícoles i que es mostra molt actiu durant la nit amb el seu cant estrident. Durant el dia sol estar descansant en camps de conreus, i gràcies als seus colors de plomatge es camufla fantàsticament bé i la majoria de vegades costa molt d'observar.

FOTO: ÀLEX OLLÉ

Torlit.

Abans d'acabar cal esmentar un altre ocell, que tot i que és bàsicament diürn, durant la primavera, sobretot a l'abril, és extremadament actiu durant la nit i no para de cantar amb el seu fort i melodiós cant: el rossinyol comú (*Luscinia megarhynchos*).

FOTO: JOAN VENTURA

Rossinyol comú.

I per últim, cal explicar que hi ha molts ocells que utilitzen la nit per migrar i fer els seus llargs viatges cap al nord i cap al sud, i és per això que durant les nits de primavera i tardor no és d'estranyar que puguem sentir ocells en vols i cantant, com oques, flamencs, etcètera. Tot i que aquests últims ocells no crien al nostre poble, sí que hi passen de camí en la seva migració.

Gestió d'herbassars urbans per afavorir la biodiversitat al municipi de Fortià

Els últims anys hi ha hagut una disminució, en algun cas alarmant, de moltes espècies de fauna lligades a zones agrícoles i rurals. Moltes d'aquestes espècies, com ocells, papallones o abelles tenen molta importància en diferents processos ecològics com poden ser la pol·linització, el control de plagues, etc.

A les zones verdes dels pobles i de les ciutats molt sovint hi creixen herbassars que serveixen de refugi i aliment a moltes d'aquestes espècies de fauna. Tot i això, la gran majoria de vegades aquests herbassars són desbrossats de seguida, simplement per una qüestió estètica, i deixen d'actuar com a oasis de biodiversitat amb la conseqüent simplificació de l'ecosistema i la pèrdua de molta d'aquesta riquesa faunística.

És per aquest motiu que enguany es va iniciar una campanya adreçada a tots els municipis del país per intentar preservar el màxim aquests herbassars que es troben a les zones verdes sense cap funció antròpica.

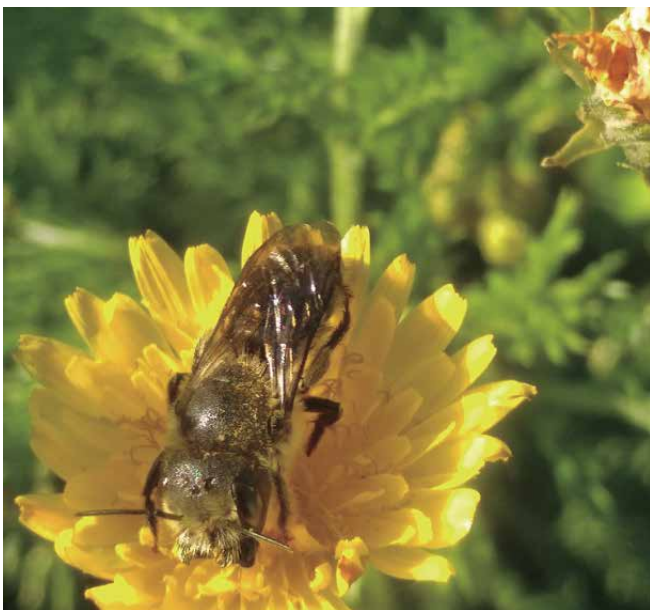

L'Ajuntament de Fortià es va sumar a aquesta campanya deixant dues zones verdes del municipi temporalment sense segar. Aquestes dues zones han estat el camp situat just darrere de la Casa Gran i la parcel·la d'equipaments de la urbanització Rec del Molí. Aquestes dues parcel·les es varen deixar sense desbrossar fins que les diferents

plantes varen completar el seu cicle i es varen començar a assecar, llavors es va procedir al seu desbrossament.

Volem remarcar que aquesta actuació només es va fer en aquestes dues parcel·les, ja que eren espais allunyats del costat de cases i que de moment no tenen cap ús per part dels veïns. La resta de parcel·les urbanes i zones verdes es varen continuar desbrossant per part de l'Ajuntament i en les privades es va continuar requerint als seus propietaris que ho fessin per qüestions de prevenció d'incendis.

Gràcies a aquesta petita actuació es va poder comprovar que va augmentar de manera important la quantitat de fauna, sobretot d'invertebrats com, papallones, escarabats i abelles, però també es va poder comprovar un augment significatiu de la presència d'ocells a la zona: orenetes, pardals, cadernereres... que aprofitaven aquests indrets per alimentar-se. I com a fet més destacat, cal dir que a la zona de la parcel·la d'equipaments de la urbanització, fins i tot, es va poder constatar la reproducció del Trist (*Cisticola juncidis*), un petit ocell que va fer el seu niu en aquella zona.

Àrea de Medi Ambient. Ajuntament de Fortià

Coronavirus

Una virulenta pandèmia

Si abans de l'inici del 2020 ens haguessin dit que viuríem una situació com la motivada per la covid-19, no ens ho hauríem cregut. El causant n'és un virus, el nom del qual és SARS-CoV-2; covid és una denominació que correspon a un abreujament de l'anglès 'coronavirus disease 2019'.

Són els animals els que solen patir malalties provocades per coronavirus, però en aquesta ocasió, el gènere humà n'ha estat l'afectat, amb una virulència que ha fet que els governs de gran part del món haguessin de prendre decisions ràpides i dràstiques sobre la salut de la seva ciutadania, com ara el confinament de la població, el tancament de fronteres i la paralització de l'economia, per esmentar només les que han repercutit més sobre el conjunt de la població.

A Catalunya, l'Alt Empordà ha estat una de les comarques més baixes en incidència de la malaltia. En el cas concret de Fortià (dades extretes de l'estudi de la Fundació Salut Empordà), fins al 7 de maig s'ha registrat un sol cas positiu i disset casos sospitosos de covid-19. Així i tot, el poble de Fortià no ha estat aliè a les mesures vigents per a tot Catalunya i la població ha complert amb allò (confinament, distància social, etc.) que se li demanava des de les institucions. Només els treballadors amb categoria d'essencials (pagesos, treballadors del transport, alimentació, àrees sanitàries, etc.) han acudit a la feina, això sí, amb unes mesures de seguretat noves per a ells, mentre la resta de la població romanien a casa esperant que passés l'onada. Havent encetat, doncs, la represa,

ens trobem en el moment de valorar com ha afectat aquesta situació al poble de Fortià.

Pel que fa al comerç, els tres comerços de Fortià (farmàcia Núria Marcé, Carnisseria Fèlix i La Botiga de Fortià) han mantingut les seves portes obertes —en ser serveis essencials— amb un gran sentit de la solidaritat i el bé comú, tot i el risc consegüent per a la seguretat de les persones que els regenten i hi treballen. Tots tres han aplicat les mesures higièniques i de seguretat indicades per les autoritats (mampares de protecció, mascareta quirúrgica per a nas i boca, guants de làtex i ús de gel hidroalcohòlic, tant per als empleats com per als clients). Durant aquest temps, tant la farmàcia com la botiga han servit a casa els clients que ho necessitaven (la població de més edat o persones malaltes o dependents), fins i tot clients d'altres pobles. En el cas de la botiga, ells mateixos recomanaven a la gent més gran que fessin les comandes per telèfon o que les hi fessin arribar mitjançant

veïns o parents. En Marc de la botiga explica que «les mascaretes fp2, que al principi anaven molt escasses, si no en podíem aconseguir, ens les proporcionaven alguns clients que en tenien, cosa que era molt d'agrair, ja que havíem de visitar algunes cases on hi havia hagut algun cas de coronavirus o estaven confinats per haver estat en contacte amb algun cas».

Atesa l'escassetat de mascaretes que es va viure arreu, l'Ajuntament de Fortià va repartir mascaretes a totes les cases i famílies del municipi.

La revista *La Sibila*, doncs, l'edició de la qual coincideix amb l'inici d'aquesta "nova normalitat" de la qual tant es parla en els darrers mesos, no podia deixar de fer-se ressò de les històries viscudes per les fortianenques i els fortianencs durant aquest temps. Un temps de silenci, de soledat i de reflexió, però també un temps per a la convivència, la complicitat i la solidaritat.

Montserrat Segura

4 treballadores sanitàries de Fortià, 4 vivències

*Que la **covid-19** no és una malaltia com qualsevol altra, ho hem constatat gairebé de seguida que se'n va començar a parlar. Tothom, hagi afectat o no a la salut, ha hagut de canviar els seus hàbits de vida, especialment arran de la declaració de la pandèmia i els decrets de confinament emesos per la Generalitat de Catalunya i el Gobierno de España. Segurament, **el sector que més ha hagut d'entomar les conseqüències de la pandèmia ha estat el sanitari**, i en unes condicions que no sempre han estat les més adequades. Quatre dones vinculades tant al poble de Fortià com a l'àmbit de la salut n'han estat testimonis. Per això, els hem demanat que ens expliquin com han viscut aquesta situació.*

Anna Fàbrega Riera
(Figueres, 1979)

L'Anna Fàbrega és fortianenca per via matrimonial. És metgessa especialitzada en pediatria amb mestratge en endocrinologia pediàtrica a l'hospital Vall d'Hebron de Barcelona. Actualment, treballa com a pediatra al CAP Josep Masdevall i a la Clínica Bofill de Figueres. Mare de dos nens, és una apassionada de la dansa, la lectura i les passejades en bicicleta amb la família.

Pilar Garcia Picón
(Vilafant, 1982)

La Pilar Garcia és auxiliar administrativa del consultori mèdic situat al centre cívic Joaquim Xirau, al barri de la Marca de l'Ham de Figueres. És casada i té dues filles petites. Li agrada fer senderisme i sobretot les sortides familiars de cap de setmana amb l'autocaravana.

Maria Salís Heras
(Fortià, 2000)

La Maria Salís és auxiliar d'infermeria a l'Hospital de Figueres. Vol conèixer món i li agrada passar temps amb els amics i la família i ajudar a tota persona que ho necessiti.

Inès Belda Sánchez
(Figueres, 1999)

La Inès Belda és tècnic en diagnòstic per la imatge i medicina nuclear. Va alternar els seus estudis amb el bàsquet i va jugar amb el club Escolàpies Figueres durant tretze anys. Diverses lesions al turmell durant la pràctica d'aquest esport la va portar a estudiar aquest grau. Ara treballa al servei de Radiologia de l'Hospital Santa Caterina de Girona.

«En l'àmbit laboral canviaran moltes coses, i de fet ja han canviat, però encara és massa aviat per saber com afectarà el conjunt de la societat, perquè tot just acabem de desconfinar-nos»

Pilar Garcia

Pilar Garcia.

« Abans de la pandèmia, com a pediatra, la meua activitat era assistencial, amb un volum molt important de visites presencials», ens explica **Anna Fàbrega**. «Paradoxalment, als pediatres ens ha disminuït la feina durant la pandèmia. La covid-19 ha afectat poquíssim la població infantil. L'activitat privada l'he hagut d'aturar completament durant dos mesos, perquè el centre on exerceixo ha estat tancat. Al CAP (centre d'atenció primària), tot l'equip de professionals s'ha reorganitzat i adaptat a la nova situació. La majoria de visites les han passat a ser telefòniques, i tant nosaltres com els pacients hem utilitzat molt la telemedicina (enviament de documents, receptes i sobretot fotografies per fer diagnòstic de problemes de pell). Hem fet únicament les visites presencials indispensables (revisions i vacunacions als infants més petits, o aquelles situacions d'urgència que no podien esperar). El resultat ha estat força satisfactori, i alguns canvis positius que s'han introduït tenim previst mantenir-los en el temps».

La **Inès Belda** ha estat més a prop de la primera línia. «Abans de la pandèmia teníem totes les sales del servei obertes: ressonància magnètica, tomografia computeritzada (TC), mamografies, ecografies, radiologia convencional i urgències. Un cop iniciat el confinament ens van dividir en dos grups de treball per no estar tan exposats. Llavors van deixar oberta la sala de radiologia convencional, que

utilitzàvem per a la gent que venia del carrer i que podia ser sospitosa de covid-19, i depenent de la radiografia de pulmons els enviàvem a casa o a urgències. A part d'aquesta sala, també treballàvem a la sala d'urgències, on fèiem les radiografies més urgents de qualsevol tipus i a més a més anàvem amb l'equip portàtil (quan un pacient no es podia transportar de manera segura a la sala de radiologia, anàvem nosaltres amb el portàtil on es trobés el pacient). Estàvem en moviment constant, de molts portàtils durant el dia».

La **Maria Salís** es dedica a l'atenció al pacient. «Fins ara treballàvem amb menys mesures de protecció i sense tant de neguit. La covid-19 m'ha afectat els horaris, la protecció a la feina, i amb l'angoixa. Hem hagut de treballar menys dies, però vam passar de fer torns de sis hores i mitja a torns de dotze hores. I ens van fer protegir amb EPIs (pantalles facials), mascaretes FFP-2 i bates de protecció, per no dur l'uniforme visible i no contagiar els pacients».

De les quatre professionals, la **Pilar Garcia** és la que es manifesta menys afectada pels canvis. «La meua feina és gestionar les agendes del metge i la infermera del consultori, de forma majoritàriament assistencial. La feina no m'ha canviat gaire, la diferència substancial és la forma de fer-la; fins ara era molt assistencial, però a partir de la covid-19 es fa molt més per via telefònica».

Una de les coses que més ha canviat per a aquestes quatre fortianenques és el pla familiar. «La conciliació familiar ha estat complicada. El meu home va haver de modificar el seu horari laboral per poder tenir cura de les nostres filles. Abans, entre l'escola i les àvies, tot i haver de fer filigranes, ho teníem cobert... Això sí, acabant la jornada laboral em canviava de roba per anar a casa», explica la Pilar.

L'Anna hi està d'acord. «El més complicat per a mi ha estat la conciliació, ja que tenim dos fills en edat escolar que han hagut d'estar tancats a casa durant moltes setmanes».

A la Maria, li feia por contagiar la gent de casa. «És la part que vaig dur més malament, sortir de treballar i que pogués encomanar alguna cosa als pares i a la meua germana. El canvi que vam fer va ser que, quan arribava de treballar, me n'anava a la dutxa sense dir res ni acostar-me a ningú. Els meus avis no els vaig anar a veure fins que no va ser permès».

Per a la Inès, el pitjor va ser no poder veure la seva família. «Han estat patint per mi en tot moment. Des que

Inès Belda.

estic treballant, visc a Salt i, per tant, durant la pandèmia no m'he mogut del pis. No he volgut ni pogut anar a casa, a Fortià, per evitar contaminat l'hàbitat familiar, ja que he estat en tot moment exposada amb pacients amb el virus».

La informació sobre la malaltia, l'han anat rebent sobre la marxa. «A la feina, des de principis de març, ja vam començar a tenir reunions periòdiques per informar-nos dels canvis organitzatius que implicaria la pandèmia que estava per venir, però en ser un virus tan nou, la informació l'hem anat obtenint amb el pas de les setmanes i l'experiència acumulada. En el cas concret de la pediatria, inicialment es creia que el SARS-COV-2 es comportava com el virus de la grip i que els infants n'eren uns grans portadors i transmissors; posteriorment s'ha vist que això no era del tot cert», diu la metgessa. Quant a les mesures de seguretat, no ha estat tan ràpid com els treballadors sanitaris haurien desitjat. «Els famosos EPIs (bates impermeables, mascaretes FFP2 per a tots els professionals, ulleres, etc.), a l'atenció primària van arribar més tard del que tocava. Ho hauríem d'haver tingut des de l'inici de l'estat d'alarma. També hauria calgut fer moltíssimes més PCRs de

«Anant a fer algun 'portàtil', em va impactar veure els pacients intubats i en decúbit prono (panxa avall) perquè poguessin respirar millor»

Inès Belda

les que s'han fet, ja des dels primers dies, i haver-les pogut fer des de l'inici a l'atenció primària. El fet de no tenir-ne ens va generar molts dubtes en el diagnòstic de pacients».

La Inès també va trobar a faltar que hi hagués més i millor material. «Des d'un bon inici hem estat informats de la situació, cada dia hi havia nous protocols i ens hem anat adaptant a tot el que ens comunicaven. De mesures de seguretat, a més, sempre n'hem tingut. Això sí, al principi de la pandèmia, el material era molt senzill, fins i tot a vegades ens en faltava i això significava reutilitzar-lo i compartir-lo. En anar avançant la pandèmia, el material millorava i cadascú tenia el seu. Fins avui, el material ha anat a millor». La Maria i la Pilar, des dels seus llocs respectius, també han tingut un bon accés a la informació sobre la pandèmia i han disposat de les mesures de seguretat adients.

De totes quatre, les que més han acusat els moments més intensos de la malaltia han estat la Maria, com a auxiliar d'infermeria, i la Inès, com a tècnica de radiologia. «Cada dia des de l'inici de la pandèmia fèiem, de mitjana, deu portàtils cada dia en els dos torns, però quan vam arribar als moments àlgids, arribàvem a fer vint portàtils a cada torn. Mai no

n'havíem fet tants!», explica la Inès. «Arribaves d'una planta de l'hospital que acabaves d'anar a fer-hi portàtils i quan tornaves al servei de rajos, de seguida et trucaven per anar a urgències o hospital de dia o qualsevol planta o sociosanitari».

Per a la Maria «la meua feina sempre ha estat la mateixa, amb més protecció i amb alertes constants. És cert que s'ha hagut d'ajudar a donar més àpats a pacients amb dificultat de mobilitat i a fer-los costat, perquè no tenien l'ajuda dels seus familiars, i molts estaven bastant angoixats per tot el cúmul d'incerteses». Els moments complicats per a elles dues han estat nombrosos. «Els moments més durs van ser quan van començar a pujar a la nostra planta els pacients que no sabíem si estaven contagiats o no, i haver-nos de posar els EPIs. Sempre anàvem de dues en dues a les habitacions. Una ajudava l'altra i teníem a cada habitació una "xuleta" de com posar i treure els EPIs de manera segura. Se n'havien fet reunions informatives i vídeos. Però sempre hi havia aquella por de dir: i si m'he tocat sense voler... De suport emocional n'hem tingut molt, tant dels companys, com sobretot de la supervisora, que ha estat al nostre costat en tot moment, animant-nos molt. L'hospital ens va posar dues psicòlogues».

«El fet de no tenir PCRs ens va generar molts dubtes en el diagnòstic de pacients»

Anna Fàbrega

«A mi, sobretot, el que més em va marcar van ser els passadissos buits, les portes tancades, la tristesa del pacient d'estar sense la seva família»

Maria Salís

La Inès també ha passat el seu tràngol: «Les primeres setmanes, que havíem de portar tot el dia la mascareta, m'agafava molt mal de cap. Entre no saber com aniria tot i la por d'agafar el virus, era un estrès constant. Al cap de poc ja m'hi vaig acostumar i amb les mesures de protecció anava una mica més tranquil·la. Puc afegir que, de moments durs, també n'he passat amb el meu amic i company de pis, que treballem junts, perquè se'ns estava fent molt llarg; feia molt de temps sense veure la família i ens donàvem suport mútuament. També ens van donar l'opció de parlar amb psicòlegs de l'hospital, fins i tot vam fer una petita activitat amb els meus companys sobre com ens sentíem durant aquells dies, què és el que fèiem bé i en què podíem millorar. Personalment, no vaig acudir als psicòlegs. En els moments àlgids, entre companys ens ajudàvem i ens motivàvem».

Totes quatre coincideixen a afirmar que la malaltia ha fet canviar molts procediments, tant en els àmbits sanitaris com en la mateixa societat. Tot i que, a parer de gairebé totes, la societat en general té una postura més laxa. La Inès afirma que «La gent potser sí que vigilarà una mica més en el tema de netejar-se les mans més sovint, però la distància dels 2 metres entre nosaltres, al final es perdrà. Tornarem a la normalitat una vegada surti la vacuna. A Fortià, en particular, en ser un poble petit i de pocs habitants, crec que la pandèmia farà canviar la consciència

Maria Salís.

higiènica de cadascú, però la gent no deixarà de sortir amb precaució. En el cas de la feina, ens mantindrem amb més mesures de protecció, més que abans, i crec que la mascareta quirúrgica ja la portarem sempre». Per a la Maria «a la societat canviaran temes de precaució (mascaretes i distàncies), economia i sobretot el fet de treballar de forma telemàtica. Jo crec que a Fortià afectarà de la mateixa manera. Sobretot, la gent no s'ha de confiar i s'han de seguir les pautes donades des del govern per fer que aquesta pandèmia passi de pressa. A la feina farà que anem amb més precaució de cara als pacients i que tots els pacients que ingressin se'ls faci la prova per reduir els contagis».

La Pilar pensa que «en l'àmbit laboral canviaran moltes coses, i de fet ja han canviat, però en l'àmbit social penso que encara és massa aviat per saber com afectarà el conjunt de la societat, perquè tot just acabem de desconfinar-nos». «La societat, a la llarga, crec que canviarà poc. Si la ciència aconsegueix una vacuna eficaç, o si el virus deixa de circular (com va passar amb la SARS-COV-1 o la MERS, tot i que en aquest cas és poc probable), d'aquí a tres o quatre anys recordarem aquest 2020 com un episodi llunyà, que malauradament es va endur moltes vides per davant i que ens va obligar a canviar les nostres vides durant uns mesos. Els pobles petits de la plana de l'Empordà, com Fortià, hem estat uns privilegiats, i tant de bo això no canviï gens!», afirma l'Anna. Quant a la feina, és taxativa: «hem consolidat l'ús de la telemedicina. Això havia d'acabar arribant tard o d'hora, i la covid-19 ho ha accelerat».

Per més que la pandèmia ha escampat por i dolor arreu, no podíem acabar aquesta secció de *La Sibilla* sense una impressió ben personal d'aquestes quatre fortianenques. Totes han viscut algun moment que segurament recordaran sempre.

«En el meu cas, cap moment èpic ni heroic. Moments puntuals, molts. Sobretot, quan fent visites telefòniques, els pares i mares dels nostres pacients ens agraïen l'atenció rebuda i acabaven la conversa amb un "Cuidi's, doctora!", diu la pediatra.

«M'he sentit molt orgullosa i satisfeta de la meva feina, de poder ajudar durant aquests moments tan difícils»

Inès Belda

Anna Fàbrega.

Els de la radiòloga són força menys lluminosos: «Van adaptar algun box d'urgències com si fos una UCI (unitat de cures intensives) i alguna vegada que havia anat a fer algun portàtil, em va impactar veure els pacients intubats i en decúbit prono (panxa avall) perquè poguessin respirar millor. Era gent que realment estava molt malament i alguns no

«Hem consolidat l'ús de la telemedicina. Això havia d'acabar arribant tard o d'hora, i la covid-19 ho ha accelerat»

Anna Fàbrega

se'n van sortir. També veure els portalliteres que anaven a buscar els pacients que havien mort i se'ls emportaven a la *morgue*. Durant uns dies van passar més d'un cop durant el dia. Això em va deixar empremta. Així i tot, m'he sentit molt orgullosa i satisfeta de la meva feina, de poder ajudar durant aquests moments tan difícils».

L'auxiliar d'infermeria: «A mi, sobretot, el que més em va marcar van ser els passadissos buits, les portes tancades, la tristesa del pacient d'estar sense la seva família. I que companys fossin contagiats, això era una por constant. El moment en què més satisfeta em vaig

sentir va ser en saber que pacients i companys que estaven bastant malament ho havien superat sense complicacions i el fet que ara tornin a treballar i a fer vida normal».

La nostra administrativa no ha viscut moments tan difícils, però sí que en té un, que sense ser heroic, és molt tendre i satisfactori: «Un dia estàvem esmorzant amb el metge i la infermera. Tot d'una ens ve un senyor molt esverat, cridant: 'mi hijo, mi hijo, no puede respirar, morir, morir'. El metge i la infermera es posen la protecció, agafen el maletí i surten corrents. Al cap de cinc minuts, em truquen i em demanen que els porti una bombona d'oxigen al domicili del senyor. Al centre cívic no hi quedava ningú, perquè les altres administratives treballaven des de casa, i vaig haver de fer marxar dues persones que esperaven per visitar-se. Tancar el centre cívic, agafar la bombona, pujar-la al cotxe i portar-la al domicili. Pujar... sis pisos!, a peu amb la bombona, i quan vaig arribar-hi, realment el noi estava molt malament. Amb l'oxigen el noi va poder respirar millor, i després ja va venir l'ambulància i se'l van endur. Em sento satisfeta d'haver pogut ajudar en aquest moment concret».

«La conciliació familiar ha estat complicada. El meu home va haver de modificar el seu horari laboral per poder tenir cura de les nostres filles»

Pilar Garcia

Montserrat Segura

Comprem blat, ordi, triticales, civada, pèsols i blat de moro.

Assecat de cereals: blat de moro, colza, ordi i blat.

Rebem mercaderies per compte d'Esporc.

Recepció de colza i girasol per compte de Agrosalvi i Borges.

Comprem userda, totes qualitats, bala rodona i quadrada.

Emmagatzemem i garantim la qualitat dels cereals.

Telèfons: 639 316 615 (Pere) 659 904 061 (Magatzem)

Email: pereassegador@hotmail.com

COVID-19: LA "NOVA NORMALITAT"

Molts de vosaltres heu preguntat aquests dies d'incertesa sobre la pandèmia i sobre com anirà tot enguany. Us ho intentarem resumir en aquest article.

Un cop passada la fase d'alerta i coincidint amb el començament de la "represa de la normalitat" i amb la publicació d'aquesta revista podem fer algunes reflexions de com ens ha afectat la covid-19.

Us confirmem que a Fortià hi ha hagut uns pocs casos positius de la malaltia i d'altres que no han pogut confirmar-se però que probablement ho eren. Cap d'aquests casos ha requerit ingrés hospitalari ni ha tingut un desenllaç fatal, és a dir que el temut virus no ha causat cap mort als fortianencs, almenys directament. Als pobles veïns dels quals també som responsables hi ha hagut algun cas més greu que ha requerit ingrés hospitalari, però tampoc hi ha hagut víctimes mortals per la covid-19. Probablement el factor més decisiu en què la pandèmia no hagi causat més víctimes al nostre entorn sigui el gran sacrifici que tots hem hagut de fer confinant-nos durant setmanes als nostres domicilis, allunyats dels familiars estimats i extremant les mesures de protecció. Malauradament moltes d'aquestes mesures han vingut per quedar-se, segur, uns quants mesos més, com les odiades mascaretes o haver de mantenir la "distància social".

Tot i que ara es permet l'arribada del turisme, els viatges o l'obertura de restaurants, el virus, de fet, no ha des-

aparegut d'entre nosaltres i segueixen sorgint nous casos, per sort menys nombrosos i menys greus que fa uns mesos. L'arribada de l'anhelada vacuna i la realització sistemàtica a la població de proves serològiques per saber qui l'ha passat i qui no (ja sabem que és possible que algunes persones l'hagin passat sense saber-ho) i determinar qui té defenses i qui no (sembla que no tots els contagiats generen immunitat per a futures infeccions) serà la que ens permeti poder tornar-nos a saludar pel carrer amb dos petons a la galta, estrènyer-nos la mà sense gels hidroalcohòlics o anar a visitar als nostres avis a les residències sense que sembli un vis-à-vis de la presó. Malauradament no hi ha una data prevista per a això, però dubto molt que passi abans que acabi aquest any. Hi ha una previsió que aquest hivern tornem a patir un altre repunt de la malaltia, encara que tot indica que no serà tan violent com el que hem passat aquesta primavera.

Fins llavors els sistemes de salut hauran d'adaptar-nos i dur a terme una sèrie de canvis en previsió del que pugui venir i estar preparats per tallar qualsevol brot que pogués produir-se. L'organització actual de la consulta de medicina i d'infermeria a Fortià funcionarà indefinidament com ho està fent ara: S'intenta resoldre telefònicament i mitjançant la **e-Consulta** (consultes per internet des de lamevasalut.gencat.cat) tot el que es pugui. Les consultes que no es puguin resoldre d'aquesta manera seran citades PREVI ACORD TELEFÒNIC en uns horaris determinats per evitar aglomeracions a les sales d'espera o que alguna persona es presenti amb la infecció i ens pugui contagiar als altres.

De fet, si algú pensa que pot estar infectat per la covid-19 hauria de consultar-nos TELEFÒNICAMENT al més aviat possible perquè li donaríem instruccions del que ha de fer (normalment només cal aïllament domiciliari i antitèrmics) i si cal li faríem la prova de detecció de la malaltia activa (l'anomenada PCR), una visita a domicili o, fins i tot, una derivació a l'hospital si la malaltia evolucionés desfavorablement (és poc freqüent). L'hospital de Figueres també s'està adaptant a aquesta nova fase postalerta sanitària i està progressivament augmentant l'activitat assistencial i quirúrgica que havia minimitzat durant la pandèmia per donar prioritat als malalts COVID-19. Igualment, i durant uns mesos més, moltes de les consultes hospitalàries de revisió es produiran telefònicament.

No descartem que a partir de la tardor, segons com vagin les coses, es puguin haver de tancar puntualment els dispensaris locals com va passar a l'abril, concentrant l'atenció sanitària al CAP Josep Masdevall de Figueres. Caldrà continuar seguint els consells de les autoritats sanitàries i ens haurem de seguir adaptant a les fases que vinguin i als repunts de la malaltia que possiblement vindran. Trigarem anys a superar la por que ens ha generat i la terrible crisi econòmica i sanitària que la covid-19 ha deixat darrere seu. Com a poble hem demostrat una gran paciència i capacitat d'adaptació al flagell d'una epidèmia com mai abans havíem hagut de passar. Hem d'estar orgullosos i no abaixar la guàrdia.

Dra. Julia Viñas (metge resident)
Dr. Pedro Aparicio (metge de Fortià)

El confinament vist per els fortianencs i fortianenques

La brigada desinfectant els contenidors de la Pera.
AUTOR: JAUME SALIS

El parc infantil dels Pardells clausurat.
AUTOR: POL MESEGUER

La font i el parc de la urbanització del rec del Molí clausurats.
AUTOR: FRANCESC PÉREZ

El Parc Bosc encintat i ple d'herbassars.
AUTOR: POL MESEGUER

L'àrea de desinfecció de la Botiga.
AUTOR: POL MESEGUER

Teletreballant a cal Marquès.
AUTOR: JUANJO ALFONSO

Preparant les mascaretes a l'Ajuntament.
AUTOR: POL MESEGUER

Esport confinat amb alegria.
AUTOR: MIGUEL ÀNGEL CRESPO

Teletreballant.
AUTOR: VICEN SERRANO

El confianiversari d'en Sergi.
AUTOR: VICEN SERRANO

Entrega d'una cistella de la compra.
AUTOR: XAVI ARNAU

Aplaudint als sanitaris.
AUTOR: XAVI ARNAU

Serà recordada com la temporada del coronavirus...

Vàrem iniciar la temporada amb canvis a la junta directiva. Després de molt de temps en James Birch decidia deixar el càrrec de secretari i des d'aquí li volem agrair la feina feta durant aquest temps i, com ja sap, no és un adéu, és un fins ara!!!

Vàrem iniciar la temporada amb canvis a la junta directiva. Després de molt de temps en James Birch decidia deixar el càrrec de secretari i des d'aquí li volem agrair la feina feta durant aquest temps i, com ja sap, no és un adéu, és un fins ara!!!

D'altra banda, s'han incorporat l'Albert Brugués i en Joan Cuadrado, que assumeix el càrrec de secretari.

Així doncs, la junta queda formada per:

PRESIDENT: Josep Rosillo

VICEPRESIDENT: Àngel Romans

SECRETARI: Joan Cuadrado

TRESORERA: Ramona Heras

VOCALS: Esther Arnau, Albert Macau, Albert Brugués i David Sala

ARIDFORM MIQUEL

àrids, reciclats i formigó

Camí St. Pere, S/N-17469 - Fortià / 872 004 205 / 629 12 6413

planta@aridformmiquel.com / formigo@aridformmiquel.com / www.aridformmiquel.com

FOTO: GERARD BLANCHÉ

Aquest any hem tingut sis equips amb un total de 86 jugadors (83 nois i 3 noies). Dos dels equips, prebenjamí i benjamí, estan inscrits al Consell Comarcal i quatre equips a la Federació Catalana de Futbol, aleví, infantil cadet i Quarta Catalana. Tots els equips estaven fent una molt bona temporada, que es va veure truncada per la suspensió per la covid-19.

En el tema extraesportiu, gràcies a l'ajuda de l'Ajuntament de Fortià, aquest any hem pogut gaudir d'un nou espai de reunió de pares, mares i jugadors. S'ha rehabilitat l'antic menjador, fent una sala més còmoda, on hem ubicat les màquines de *vending* perquè tothom pugui prendre un cafè o veure els entrenaments protegits del mal temps. Volem agrair, també, a Aluminis Albera la seva aportació amb la construcció de la finestra.

Hem demanat a l'Ajuntament poder emporlanar tota la zona, des del menjador fins als lavabos, d'aquesta manera millorarem la neteja, tant de la mateixa zona com els interiors de vestidors, magatzem i menjador.

Com cada any, hem col·laborat en el duatló, com també a les festes del poble, fent-nos càrrec del servei de bar. Aquesta temporada hem arribat als 250 seguidors al nostre Facebook, us animem a seguir-nos si encara no ho heu fet. Donada la situació d'excepcionalitat,

aquest any no podem celebrar la festa de final de temporada.

Us informem que des de la junta seguim treballant i ja estem preparant la temporada vinent amb les mateixes ganes i il·lusió de sempre.

Per acabar, volem agrair personalment a tots els que feu possible que aquest projecte continuï endavant, pares, mares, jugadors, tècnics, socis, patrocinadors, junta directiva i Ajuntament. Això fa que al CE FORTIÀ puguem dir que nosaltres sí que som més que un club, **SOM UNA FAMÍLIA!!!**

CE Fortià

Cavalls Pep Via

C. Major, 6
17469 Fortià
Tel. 972 534 004
Mòbil 618 405 774

ELS PRIMERS AUTOMÒBILS DE FORTIÀ

Per ERIKA SERNA COBA
Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà

El fet de sortir al carrer, mirar a tots dos costats que no passi cap vehicle, és un fet del més natural del món per a nosaltres, però fa poc més d'un segle era extraordinari, vaja, que es veiés passar un cotxe no deixava de ser un espectacle excepcional. França, Alemanya o Anglaterra van ser països pioners en el desenvolupament dels automòbils a finals del segle XIX. A Barcelona, el primer cotxe va començar a circular el 1889.

Era propietat d'un industrial de l'època, Francesc Bonet i Dalmau, que havia vist prototips d'automòbils a l'Exposició Universal. La seva velocitat màxima era de vuit quilòmetres per hora i, com a curiositat, les cròniques de l'època expliquen que no era capaç ni de pujar el Passeig de Gràcia per la seva escassa potència. Ja durant la primera dècada del segle XX es veien automòbils amb més freqüència, de tal manera que les autoritats decidiren matricular-los i enregistrar-los, com també es redactà un primer reglament, o codi de circulació. La velocitat màxima per circular era de no més de deu quilòmetres per hora i s'exigia als conductors que sabessin llegir i escriure i conèixer el reglament. Els cotxes van anar millorant tècnicament i, per això, el 1915 es va ampliar la velocitat màxima fins als quinze km/h.

FOTO: LIFEFORSTOCK - FREEPICKLES

També es van anar abaratint gràcies a la fabricació en sèrie, de manera que el 1931 ja circulaven per Barcelona poc més de quaranta-vuit mil automòbils.

L'automòbil va ser un invent que ràpidament triomfà, ja que responia al desig, tant de transportar viatgers com mercaderies al llarg de grans distàncies i també a majors velocitats que les aconseguides fins llavors. Substituïren els carros i carretes tirades per animals, o 'tracció a sang', amb l'inconvenient que portava de manera inherent les limitacions físiques dels animals.

No hi ha cap dubte que aquests primers cotxes eren articles d'autèntic luxe pel seu preu elevat i, conse-

Tractaments antiplagues
Sistemes de rec
Neteja de jardins
Manteniments
Palmeres
Piscines
Podes

JARDINS EGEEA

674. 597. 268

jardiner83@gmail.com

güentment, pocs podien permetre-se'ls. El cronista local de Figueres, Eduard Rodeja, explica com la premsa local recull el fet excepcional de l'arribada el 1908 del primer automòbil pels carrers figuerencs procedent de França. Carles Cusí de Miquelet va ser el primer figuerenc que disposà de vehicle que passejava amb assiduitat per la capital altempordanesa: era un cotxe negre i lluent, alt, i que feia sonar la botzina amb insistència. L'havia adquirit a França i portava per matrícula GE-8, havia passat la frontera sense cap formalitat.

A Fortià, el primer padró dels automòbils de luxe o de turisme subjectes al pagament de l'impost de "Patente Nacional de Circulació de Automóviles", segons el Reial Decret de 29 abril de 1927, amb Salvi Tibau com

a alcalde, aplega només una única inscripció. Només el veí Joan Bru Casellas, del carrer de l'Església, núm. 8, disposava d'un cotxe Ford amb matrícula GE-2481 amb cinc seients i 800 quilos de pes, pel qual pagava 367,50 pessetes anuals. El mes de maig del 1933 el va donar de baixa del padró. El mateix any 1927 es va elaborar per tot l'estat el padró de les motocicletes, amb sidecar o sense, i a Fortià també només hi havia un únic registre, Josep Prats Causa, del carrer de Castelló, núm. 7, que tenia una moto sense sidecar, amb matrícula GE-1382, per la qual pagava 51,98 pessetes. Un any més tard, la donà de baixa. L'any 1930 es matriculà un nou vehicle al poble, va ser un Chevrolet GE-3959 a nom de Josep Feliu Bret, del carrer de la Unió, núm. 4. Al padró del 1940 el mateix cotxe havia passat a nom del fill, Teodor Feliu Llobera, del mas Nou, que sabem gaudí del vehicle durant almenys un parell d'anys. El següent padró conservat és del 1949, en què només figura un únic vehicle turisme, un Volseley amb cinc seients a nom de Josep Ferrer Planas, del carrer de Castelló, núm. 41. Un Citroën amb matrícula PM 2456, amb només dos seients, va ser declarat per Teodor Feliu el març del 1951, i l'abril del 1953 donà d'alta un Fiat per a ús privat. Lluís Estrada Gusi, de Fortianell, matriculà un Peugeot amb matrícula de fora, BU-2228, com a quart vehicle del poble el 1954.

A partir d'aquests anys els padrons de vehicles particulars creixen amb 173 matriculats a Fortià. Per exemple, l'any 1975, amb dinou furgonetes –Land-Rover, Renault, Citroën, Seat—, quaranta-quatre motocicletes –Vespa, Montesa, Bultaco, Ossa, Guzzi, Derbi— i la resta són vehicles turismes que pagaven 350 pessetes d'impost de circulació anual. Els automòbils que circulaven per Fortià eren Seat-1400, Simca-1000, Renault-8, Seat-127, Seat-850, Seat-600, Renault-6, entre altres, que ja tots tenim a la memòria llunyana.

DE FORTIÀ A SANTA LLOGAIA EL VIATGE D'UNA FOTO DE JOSEP MARIA CAÑELLAS

Per POL MESEGUER BELL
Doctor en Història

Les fotografies de l'àlbum Rubaudonadeu, conservades en diferents institucions, però de manera completa a la Biblioteca Fages de Climent de Figueres, són una joia del patrimoni documental empordanès. L'hivern de 1888 i 1889 el fotògraf Josep Maria Cañellas Mata (Reus, 1856 – París, 1902), establert en aquells moments a la rue André del Sarte, de París, realitzà –per encàrrec del polític i agent comercial figuerenc Josep Rubaudonadeu Corcellés (Figueres, 1841 – Madrid, 1916)– un reportatge fotogràfic per documentar l'Empordà. Des que Cañellas, càmera en mà, va rodar per tota la comarca retratant viles, pobles i veïnats, han passat més de 130 anys.

El resultat d'aquest treball van ser els diferents volums de l'àlbum Rubaudonadeu, publicitat a l'època com a *El Alto Ampurdán Histórico*: el primer, de Figueres; el segon, d'Agullana a Garriguella —en el qual hi ha les fotografies identificades fins avui de Fortià—; el tercer, de la Jonquera a Peralada; el quart, de Pont de Molins a Vilabertran —que conté les imatges de Riumors i Santa Llogaia d'Àlguema—; i el cinquè, de Vilafant a Biure i

maniobres militars. Les 555 fotos retraten la vida quotidiana empordanesa amb oficis, mercats, balls, festes, monuments, edificis, etcètera. Cañellas féu una radiografia social d'un Empordà en plena crisi econòmica després de la fil·loxera, amb unes fotos allunyades de l'estàndard de l'època. Segons la descripció del mateix àlbum feta per Cañellas, de Fortià en consta una fotografia i del veïnat de Fortianell dues. Ara bé, la identificada com a Fortià fins avui (amb la numeració JMC 1287) és en realitat una perspectiva del poble de Santa Llogaia d'Àlguema des de l'est. Per tant, si Cañellas féu alguna foto de Fortià, a banda de les de Fortianell (JMC 1288 i 1289), aquesta no s'ha conservat o es conserva en alguna col·lecció i encara no s'ha identificat correctament.

L'anàlisi de la fotografia identificada com a vista de Fortià grinyola quan es comparen els edificis i l'estructura del poble de la foto amb la realitat urbana de Fortià. Una lectura més acurada de la imatge permet adonar-se ràpidament que la direcció del teulat respecte del campanar és diferent en els dos temples. Tot i així, la imatge va ser publicada com de Fortià per Erika Serna i Joan Serra al

número dedicat a Fortià dels Quaderns de la Revista de Girona (p. 44). La present recerca ha permès corroborar que la fotografia no és Fortià, i s'ha pogut identificar el poble de la imatge com el de Santa Llogaia d'Àlguema.

Actualment és impossible fer la mateixa fotografia des del lloc on Cañellas va fer la captura, ja que la construcció d'una casa en aquell indret i la presència de molta vegetació per sobre de la riera d'Àlguema (situada per sota d'on hi ha els arbres que es veuen davant de les cases) no permeten tenir la mateixa perspectiva avui dia. Amb tot, gràcies a la tecnologia, Jaume Cusí Marès ha

FOTO: JOSEP MARIA CAÑELLAS

Perspectiva de Santa Llogaia d'Àlguema des de l'est.

FOTO: JOSEP MARIA CAÑELLAS

la casa reculada amb dues finestres de mig punt a la seva part superior. La casa situada davant del campanar, amb el número 3, encara conserva les dues finestres de mig punt sota del teulat i una de les obertures del primer pis. La casa identificada amb el número 4 conserva pràcticament les mateixes obertures de la façana que l'any 1889. El campanar de l'església de Santa Llogaia (número 5) es conserva igual, amb la punxa i les mateixes obertures. I a la dreta (número 6), hi ha la façana de migdia de can Pins, força diferent a l'aspecte actual, però s'hi veu la finestra amb guardapols colonial que s'indica. Es fa evident, doncs,

pogut obtenir una imatge amb dron amb una perspectiva aproximada. Per facilitar l'anàlisi i la comparativa al lector, s'han numerat diversos elements de la foto antiga i l'actual.

L'únic element de la imatge que presenta similituds amb Fortià és el campanar de la parròquia, acabat amb punxa, però la direcció del teulat respecte del campanar és diferent. De la resta d'edificis de la fotografia, uns quants encara es poden documentar a l'actualitat —ja sigui per les obertures o per la inclinació d'algun dels teulats— i que ens permeten identificar el poble capturat per Cañellas com el de Santa Llogaia d'Àlguema. En primer pla destaquen les cases dels carrers de Vilafant —a l'esquerra del campanar— i de Sant Antoni —a la dreta—. La casa identificada amb el número 1 conserva el teulat amb una sola vessant. Amb el número 2 s'identifica

que la població de la imatge és Santa Llogaia d'Àlguema i, lamentablement, no Fortià.

Tornant a Fortià, és curiós com Cañellas retratà diferents poblacions de l'entorn, com Riumors, Vila-sacra, Vilamalla i el Far, però a Fortià només se centrà en el veïnat de Fortianell i la seva magnífica Granja Escola, que aleshores ja no acollia cap tipus d'ensenyament. En alguns d'aquests pobles, com Vila-sacra, aprofità la seva festa major per fotografiar la població. En els moments de la festa major de Sant Julià i Santa Basilissa, la festa grossa d'aleshores, Cañellas es trobava a París. Fins i tot, de Riumors es conserven dues fotos (JMC 1285 i 1286): una perspectiva del poble des de l'actual GIV-6215 i la façana de l'església. De Santa Llogaia la descripció només n'identificava una altra, fora del nucli (JMC 1290). Les següents, amb el registres JMC 1291 i 1292, són de Vilamalla.

FOTO: JAUME CUSÍ MARES

Història

FOTO: JOSEP MARIA CAÑELLAS

Façana oest de la Granja Escola de Fortianell.

FOTO: JOSEP MARIA CAÑELLAS

Camí del veïnat de Fortianell al Far.

Sorprèn, si ens cenyim als itineraris marcats per Joan Cos, que venint de Riumors el fotògraf no fes cap foto al poble, a no ser que anés directament de Riumors a Fortianell per fotografiar la Granja Escola. S'ha de tenir en compte que alguns indrets fotografiats per Cañellas eren per encàrrec explícit de Rubaudonadeu, i Fortianell no deixava de ser un dels principals exponents de la revolució liberal i del projecte modernitzador de la burgesia empordanesa. D'altra banda, també s'ha de tenir en compte la guia de Ramon Noguera Bosch, de 1888, que

describia Fortià així: "El pueblo de Fortià nada ofrece de particular al curioso visitante, pues en conjunto es de aspecto algo pobre. El término municipal, cuyos terrenos son en su mayor parte de primera calidad, produce cereales y pastos en abundancia". Una descripció força similar a d'altres poblacions de la comarca i que, a diferència de Fortià, sí que van ser fotografiades. En canvi, de Fortianell en diu: "Hasta poco tiempo estuvo instalada en uno de los edificios de Fortianell, la Granja-escuela del partido, primera de España, con material a propósito de la enseñanza agrícola, y tierras de labor de superior calidad. En ella asistían anualmente un regular número de alumnos, y había organizado varias exposiciones agrícolas de provecho material para la comarca Ampurdanesa." La descripció denota la importància de Fortianell en l'imaginari empordanès de la segona meitat del segle XIX. I a més a més, a la descripció de Bosch referent a Riumors es diu que "adelantando por el camino que hasta Fortianell nos ha conducido [des de Fortià], y dejando a la izquierda este lugar, encontraremos (...) el pueblo de Riumors". Sempre quedarà el dubte si va fer drecera des de Riumors a Fortianell o si els negatius de les fotos de Fortià es van perdre.

Josep Tell
Construcció i Reformes
Fortià
+34 661 505 069
joseptell67@gmail.com

Farmàcia
Núria Marcé
Badosa

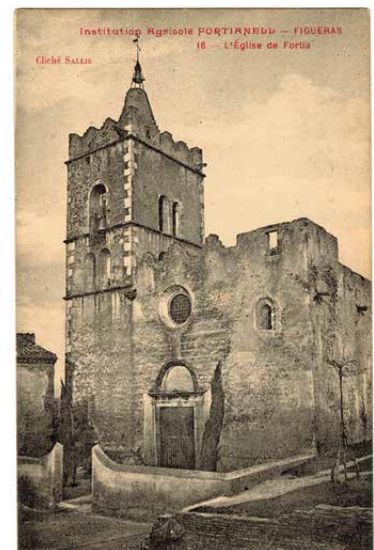
17469 FORTIÀ

Tel. 972 53 41 67

FOTO: CLICHÉ SALLIS

FOTO: CLICHÉ SALLIS

Façana de l'església parroquial.

A banda de les fotografies de Cañellas, no es té constància de cap fotografia de Fortià del segle XIX. Les primeres fotos fins ara documentades de Fortià —queda pendent la prospecció a les col·leccions familiars fortianenques per aprofundir en el coneixement de la fotografia local— són de la primera dècada del segle XX. A partir de 1905, un any després de l'arribada dels germans de la Salle provinents de Limós (Aude, Occitània) per obrir de nou una escola d'ensenyament agrícola a Fortianell, diverses cases fotogràfiques visiten Fortià per retratar la Granja Escola de Fortianell. De Barcelona van venir la casa ATV (Àngel Toldrà Viazo) —vegeu l'article a *La Sibil·la. La revista de Fortià* que l'any 2011 Erika Serna dedicà a les 8 postals de Fortianell d'ATV— i la casa J. Thomàs. No es documenta l'edició de postals per part d'altres fotògrafs catalans com Valentí Fargnoli o Lucien Roisin. Però cal destacar, sobretot, l'arribada de les cases de fotografia franceses Roudière editeur i Cliché Sallis, atretes per l'oportunitat de negoci que suposava tenir un bon nombre d'alumnes francesos i les seves respectives famílies.

De totes aquestes postals de Fortià/Fortianell localitzades, només dues tenen com a protagonista el poble i són del mateix editor, Cliché Sallis. Una té com a protagonista la façana de l'església (portada de la revista de l'any 2018). I l'altra, una perspectiva de la població des de l'actual avinguda de la Diputació amb un ramat d'ovelles amb uns pastors, alumnes i professors de la granja escola en primer pla. D'altra banda, també del mateix editor hi ha una postal del molí de la Garriga. Són, potser, les fotos més antigues que es conserven de Fortià.

PODEU CONSULTAR MÉS ARTICLES I ALTRES CURIOSITATS AL

BLOG HISTÒRIA DE FORTIÀ

Pol Meseguer Bell/ Historiador

<https://historiafortia.home.blog/>

instagram @polmeseguerbell

Articles, curiositats i visites guiades

JAUME CUSÍ
VIEWS

PRODUCTORA AUDIOVISUAL

L'ANY DE LA PANDÈMIA

Aquest 2020 serà recordat per l'any de la pandèmia. La nostra parròquia va celebrar l'Advent i les festes de Nadal amb joia i normalitat, però a la Quaresma tot es veié interromput per un virus que a tots ens ha afectat de ple. La normalitat de la vida quotidiana quedà aturada, també les nostres celebracions. Hem passat una Quaresma, una setmana Santa i una Pasqua ben diferents. Ha estat la primera vegada que la nostra comunitat de Fortià no ha pogut celebrar el dia de Rams, ni els moments de Passió, ni el misteri de la resurrecció de Nostre Senyor (la Pasqua), ni la vinguda de l'Esperit Sant a la Pentecosta de forma presencial. El progrés de

El bisbe Francesc Pardo, el 7 de desembre de 2019, durant la celebració per a l'admissió a Ministeri de Jordi Coll Fernández.

la ciència ens ha permès de seguir, a distància, aquestes celebracions pels diferents mitjans de comunicació.

L'aparició d'aquest virus ens ha portat, a tots, moltes preocupacions, sobretot en qüestions de salut, i també moltes incerteses en el món econòmic i laboral. Ens ha calgut reinventar maneres de treballar des de casa i procurar que ningú quedi desatès en les seves mínimes necessitats bàsiques.

Hem hagut de relacionar-nos d'altres maneres: mitjançant les xarxes socials, els telèfons, les videotrucades... La gent que ha estat ingressada als hospitals ha patit soledat, tot i les atencions del personal sanitari, a qui hem d'agrair i honorar per la seva gran vocació de servei. També, i especialment, al nostre poble, cal agrair les atencions a la gent gran, proveint-los dels queviures necessaris, i també amb distribució de mascaretes. El valor de la solidaritat amb els altres i procurar pel bé comú són signes de força per al conjunt de ciutadanes i ciutadans de Fortià.

Ens quedaran pendents de celebrar les comunions de l'Àlicia i en Jordi, que l'havien de fer al mes de juny, i que hauran de posposar per a més endavant, coordinant la data amb les famílies i el mossèn. Les catifes que fan any rere any la Colla de les catifes de Corpus no s'han pogut fer pels moments que estem vivint.

El dia de la Pentecosta vàrem celebrar la vinguda de l'Esperit Sant, demanem-li que vessi els seus dons damunt de tots els ciutadans i ciutadanes de Fortià perquè s'enforteixin els valors de la solidaritat i la convivència i que siguem tots capaços de treballar i col·laborar pel bé comú.

BENVIFONT S.L.
c/ Cases Noves, 2 - 17469 FORTIÀ
Camí del Jonacar, s/n - 17470 SANT PERE PESCADOR
Tel. 972 52 18 01 - benvifont@grn.es
www.benvifont.es

MEL
EXTRE D'ÀMILEFLOS
PRDUÏDE ALAL AMPURDA
ARTESANAL
N.R.S.
23-04253 CAT.
669 205 416
686 197 709

El coronavirus, un càstig de Déu?

Davant l'allau de morts i de malalts i del desastre econòmic i social que la pandèmia del covid-19 ha suposat, molta gent s'ha fet la pregunta de si ha estat un "càstig de Déu".

Jo crec que la resposta és sí i no, segons com es miri. D'una banda, els cristians creiem en un Déu que és "AMOR" —així el defineix la 1a carta de sant Joan— (1 Jn 4, 16), i d'un Déu que estima sense mesura no podem esperar aquesta mena de "càstigs" i "revenges". Això seria fer un Déu a la nostra mida humana.

Però, d'altra banda, precisament perquè Déu és AMOR, no podem obrar de qualsevol manera. La nostra manera de viure ha d'estar en correspondència amb l'amor rebut, això és respectant el món que Déu ha creat i estimant les persones (totes) que Ell ha fet: "a la seva imatge i semblança".

No ho hem fet així.

Hem pensat que podíem "créixer" indefinidament, com una moderna "torre de Babel" sense respectar la natura ni les persones. La nostra prepotència ha estat immensa... fins que el més petit dels organismes —un virus— ens ha posat a lloc.

Però no és Déu que ens "castiga", sinó que som nosaltres que collim allò que hem sembrat.

Tant de bo en sapiguem treure les conseqüències i canviar radicalment la nostra manera de viure. Això només ha estat un avís.

Bona festa major!

Mn. Manel

JA HAS TASTAT ELS PATÉS ECOLÒGICS DE HORTA de SANTA CLARA?

ELS TROBARÀS A "LA BOTIGA DE FORTIÀ"
Plaça de Catalunya, 2

CANINI WEN
Residència Canina i Felina

GUARDERIA CANINA
SERVEI VETERINARI 24 HORES
SERVEI A DOMICILI

Regina Plaza
DIRECCIÓ

Urb. Vinya Gran Parcela 172
FORTIÀ 17469 (Girona)
Tel. 972 53 43 81 Mov. 646 85 31 56
Nuclí Zoologic G/2020/001
regina_caniniwen@hotmail.com

Sóc en Martí Camps Frigola, un fotògraf amateur de natura. Estudio un cicle superior de fotografia a Girona per, en un futur, poder arribar a dedicar-me a aquest camp.

Avui us faré cinc cèntims del que ha estat per a mi la quarantena des del punt de vista creatiu.

Fa prop de tres mesos vaig haver d'anar-me'n del meu pis d'estudiants de Girona, tot just eren els inicis de la pandèmia i jo no sabia que ens hauríem de quedar confinats a casa durant tant temps, per tant, vaig agafar quatre coses i em vaig dirigir cap a casa. Un cop allà, van anunciar que ens hauríem de quedar a casa almenys durant un mes. Va ser llavors quan em vaig penedir de no haver agafat la càmera, els primers dies van ser suportables, però, en portar prop de dues setmanes no podia parar de pensar en la càmera, tant que la sort em va ajudar i durant la tercera setmana la vaig poder recuperar.

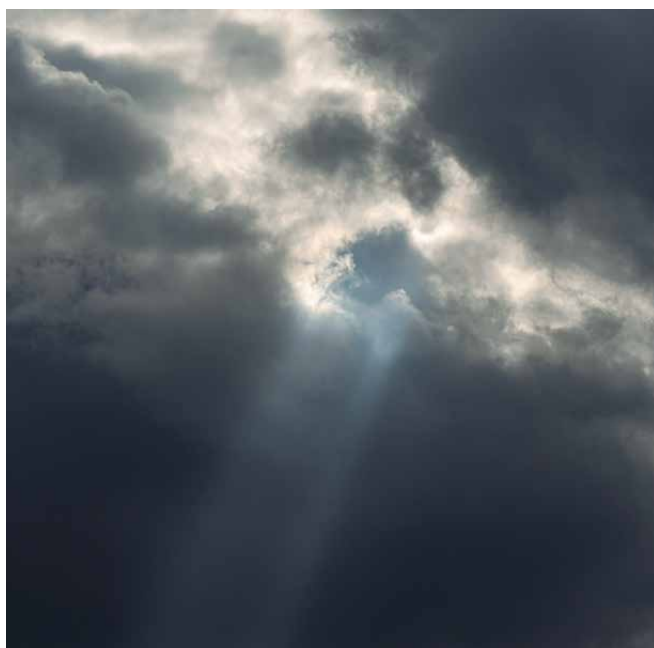

Una de les coses que m'agrada més de la fotografia de natura és ser a la natura, poder estar fotografiant el que tens davant, aprofitar una bona estona l'estada a la natura i després anar-se'n amb un bon record del lloc en forma de foto. En aquest cas era diferent, no podia sortir de casa i això va ser la complicació més gran en fer fotos, però vaig saber donar-li la volta.

Des de casa es poden veure coses que normalment no apreciem massa perquè ja hi estem acostumats, però al mirar-ho amb interès vaig saber aprendre a valorar-ho bé i fotografiar-ho tal com ho veia.

Durant aquest temps he fet fotos al cel on hi ha un munt de textures, formes i colors, a la fauna que es deixava mostrar i a la vegetació que es trobava a casa meua.

Ha estat un període dur per a tothom, i per a mi també, però podria dir que el confinament m'ha ajudat molt a apreciar més les petites coses que normalment passem per alt, aquí us deixo un petit recull de les meves imatges.

 Si voleu veure més del meu treball, podeu seguir-me a l'instagram: [@marti.scapes](https://www.instagram.com/marti.scapes)

>Instal·lacions
Pere V.: llum
climatització
aigua :: solar
calefacció<<<<

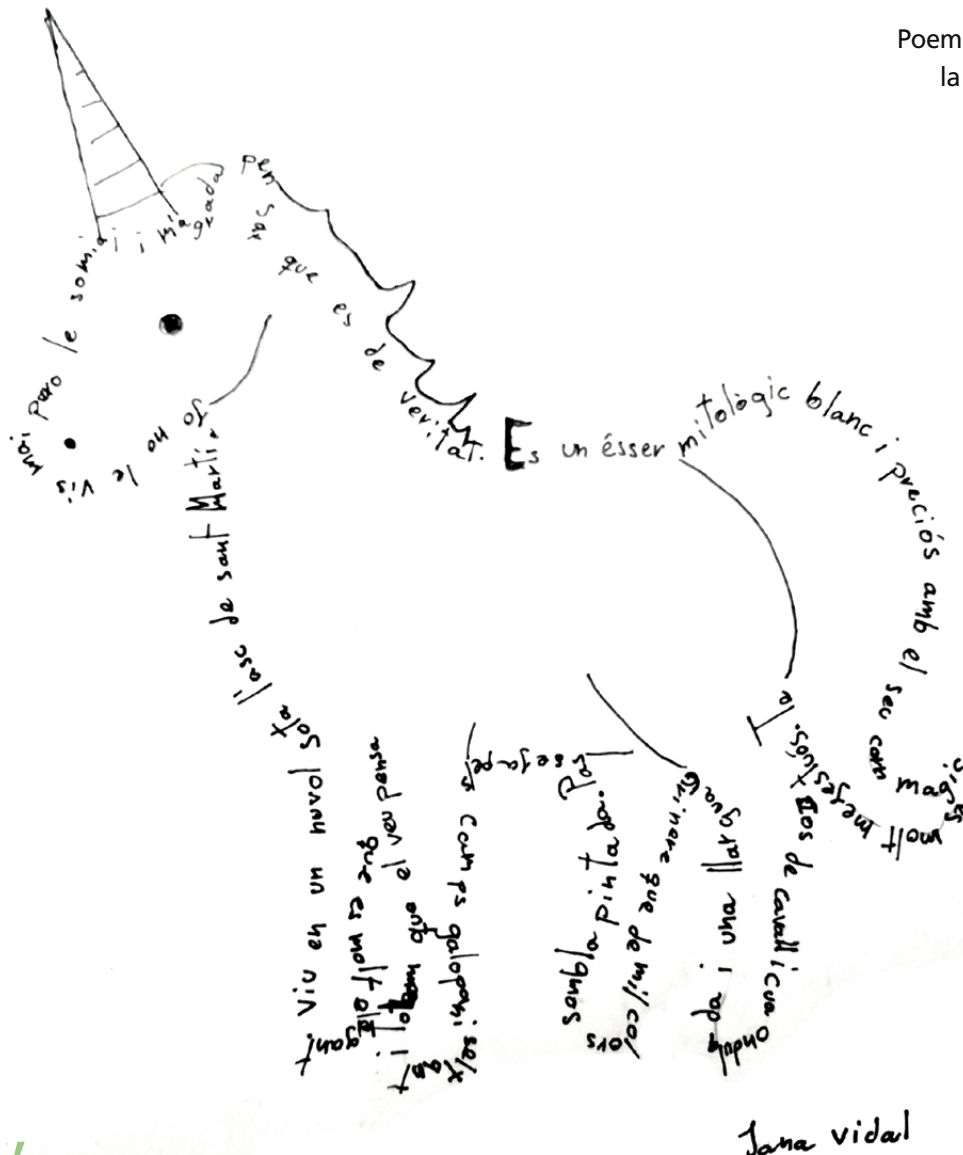
Pere Viñas Buixó
C/ Cases Noves, 6
Fortià CP.17469
Mòb. 667 612 343
pereinstal@gmail.com

Racó de l'art

POESIA VISUAL

Poema cal·ligrama de
la Jana Vidal Fort.

MÚSICA

MIRARÉ EN TU ESPEJO

The Thick Rainbows

MIRARÉ EN TU ESPEJO
AUNQUE EL REFLEJO NO ESTÉ
TOCARÉ ESE VESTIDO OLVIDADO
Y CANTARÉ ESE ESTRIBILLO
POR SI NO ME ACUERDO
DEJARÉ CORRER EL AGUA
Y DEJARÉ PASAR AL PÁJARO
DE MAL AGÜERO
RETRASARÉ EL RELOJ
POR SI ALGUIEN LLEGA TARDE
ME QUEDARÉ

POR SI VEO ALGÚN VIAJE
NO PUEDO SEGUIR
CON EL CORAZÓN EN LLAMAS
DESPIÉRTAME,
PARA VERTE MÁS DE CERCA
DESPIÉRTAME,
CON ESA MELODÍA DE CADA DÍA
Y A TU LADO VIVIRÉ

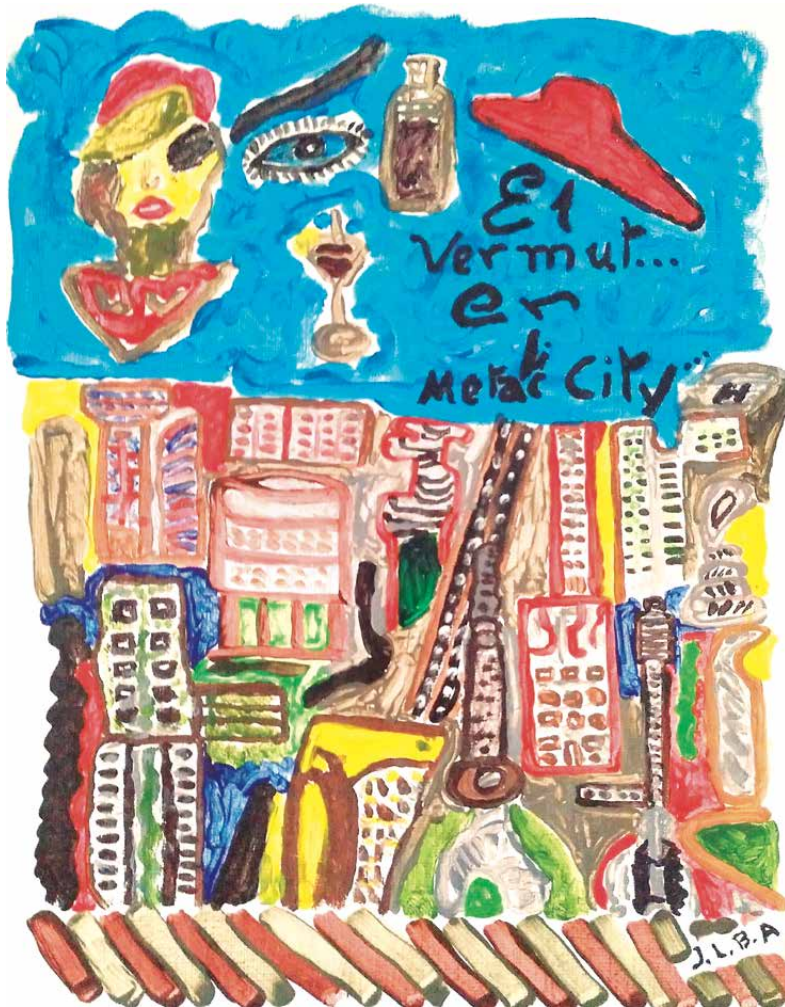
ME ESPERARÉ A QUE LLUEVA
PARA VER NACER A LAS FLORES

ME ESPERARÉ A LA LUZ
PARA QUE NO QUEDEN SOMBRAS
ECHARÉ DE MENOS
EL GEMIDO DEL VIENTO
ME DISTE UN BESO
NO SÉ DONDE LO GUARDÉ
DESPIÉRTAME
DESPIÉRTAME

Agustí Herrero

SERIE "URBANAS"

El Vermut de Dorothy Parker...

Decía la escritora que si la invitaban a vermut "lo más fácil es que al tercero, estuviera debajo (o arriba) del anfitrión". A lo que H. Bogart le replicó, "maldito el día que dejé el whiskey por el vermut...". Más tarde, quedaron en el *Peacock Alley*, del *Waldorf Astoria*: mientras atravesaban el inmenso hall, se cruzaron con Ava Gardner que, muy probablemente, venía de "estar" con Frankie. En el ascensor, coincidieron con Billie Holiday que, desgraciadamente, iba a verse con Louis Armstrong... Al entrar, vieron a Marilyn Monroe y Arthur Miller, tomando unos *Dry Martini*... Scott Fitzgerald no estaba... el sonido de *Autumn in New York* lo envolvía todo... Otro, se conoce, les metía mano a dos chicas de París... Mientras tanto, Hemingway, ya con su octavo Bellini, se descojona desde no sé qué lugar de la barra. En ese momento entró Maeve Brennan (*The long-winded lady*), que venía de escribir en los lavabos del *New Yorker*. Raimon Carver contó que había visto —no dijo si desde el Soho, o en Chelsea— volar bragas, sujetadores, sombreros, cuerpos femeninos... que ascendían, aseveró, desde las cochambres de los artistas (algunos le llaman *Estudios*...) hacia el cielo... Huyen de la *realidad real*... (o *irreal*...).

José Luis Burón Alegre

PRODAISA

Aigua
gestió de serveis

Obres
estudi i execució

Telegestió
programació de sistemes

Enllumenat Públic
manteniment i obra

Sanejament
manteniment de xarxes

Piscines
manteniment integral

Solucions per a la gestió dels serveis

Delegació Gironès, La Selva - Pla de l'estany: Carrer Astúries, 9 · 17003 GIRONA ·
T. +34 972 20 20 78 · F. +34 972 22 44 51 · administracio@prodaisa.com

Delegació Garrotxa, Alt Empordà: Carrer Cistella, 1 · 17744 NAVATA · adminemporda@prodaisa.com

Dia 14/09/2086. Indignada

Altra vegada he hagut de pagar la multa per fotre un peu a la vorera, ja n'estic farta de no poder veure la llum del dia, només pel fet que els *influencers* de fa anys hagin d'estar a disposició nostra. Clarament això de veure vídeos de Youtube era la bomba en la seva època, però una vegada tota la gent que abans tenia estudis suficients han anat al cel i ha quedat la generació de 2020 cap amunt, no és gens bo. Tothom sap com funciona això de tenir *followers* i ningú té els estudis que calen per aturar la covid-19, no es pot fer res. Els nostres "Reis" del 2020, ens salvaran la vida. Oi que sona patètic?

Us posaré un exemple, l'Auronplay era un xaval amb més de cinc milions de subscriptors i ara, junt amb Vegetta777, estan buscant una cura. Ells realment s'esperen que ens creguem el que suposen? Van sempre amb una càmera al damunt, explicant als seus "guapíssims" seguidors el que passarà. Tothom sap el que passarà, morirem tots, amb les idiòtiques normes que han aplicat el 2086:

Has de seguir els seus comptes de Youtube, Twitter, Instagram, Reddit per no perdre's cap notícia nova.

No pots sortir de casa, ni per comprar aliments. Ho has de fer a través d'Amazon, evidentment, i tots els *youtubers* se n'han apropiat.

Si deixes de seguir algun dels seus comptes de les xarxes socials, seràs executat; abans de treure el teu compte de qualsevol xarxa, faran servir els teus diners per fer una donació a cada un dels "governadors".

I aquíestic jo, a punt d'intentar obrir els ulls a tota la població. Aquesta gent que ens governa i que ens diu el que hem de fer, no és l'adequada. Si tothom pogués donar idees i col·laborar tot seria més fàcil. El 2065 es van inventar moltes coses que els nostres "presidents" i "salvadors" avui tenen en magatzems. El que més afecta la societat és un producte que tothom necessita mundialment. Es tracta d'unes pastilles que et tornen més jove, però amb la condició de perdre el sentit de la vista. Per què es necessita aquest producte mundialment?

Perquè la gent, la que habita les grans ciutats, està morint i de mica en mica només queden tots els *influencers*. Els que, suposadament, haurien de tenir una cura d'aquí a quatre mesos. Sí, clar!! Si d'aquí a quatre mesos ja no sabran qui hi ha darrere seu per la ceguesa que tindran aquests imbècils.

Per sort, jo, tenia una mare que guardava tot el que podia i, amb sort, un dia buscant a casa vaig trobar un maletí amb molts productes. Un d'ells eren tres caixes de pastilles de marca 'on ojeiv acnun sám' (si llegeixes cada paraula al revés, ho entendràs. Original el nom, oi?). Eren les que avui dia ningú té. Exacte! Les que fan que el temps físicament passi més lent, les que permeten que siguis més jove. Això més o menys em fa tenir esperança per poder aturar tot això, estar-hi a temps.

Faré una actualització a la nit. Ara una notificació m'ha arribat. El "Govern" ha publicat una nova excusa a Twitter.

Confinament a Fortià

Es fa llarga l'espera, les hores passen lentament, els dies s'arrossegueu sense destí; vivim temps d'incertesa, ningú no ens havia preparat per a la pandèmia provocada per la covid-19. Hi ha moments en què aprenem molt més que en anys sencers.

La majoria de mortals hem passat mesos confinats a casa, alguns hem après què és el "teletreball" (misèria i companyia), sembla que aquesta és la tendència del món en el qual vivim. Afortunadament, una vegada més, en els moments difícils aprenem a valorar el que realment és important (família, amistats, aficions...) malgrat les distàncies imposades, hem mantingut el contacte, compartint tot allò que ens fa més suportable l'existència. Certament, la vida és millor quan és compartida.

En el meu cas, els gats de Fortià m'han tornat a inspirar per escriure una altra reflexió des de la independència més absoluta. Els animals són els millors amics, no fan preguntes ni critiquen res de res. Sempre hi són encara que no els veiem.

Durant els dies de confinament, quan el món s'aturava i semblava que res era rellevant excepte la maleïda covid-19, només calia una mirada cap al cel per apreciar que no estem sols, els ocells han substituït als avions inquisi-

dors i amb el seu cant ens han fet sentir una mica lliures, lluny de la por mediàtica. Com diu el neuròleg i filòsof Viktor Frankl (1905-1997) "L'última de les llibertats humanes és escollir la nostra actitud davant de qualsevol circumstància".

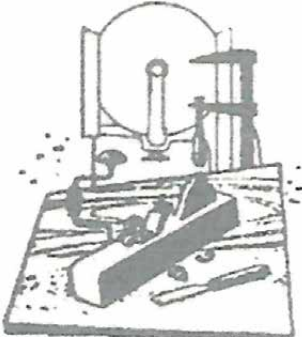
Tenim la sort de viure en un racó de món en el qual encara podem respirar aire net, envoltats de natura en estat pur, donada la proximitat dels Aiguamolls de l'Empordà. Som afortunats de poder gaudir aquest privilegi i alhora hem de ser responsables de preservar el nostre entorn en les millors condicions possibles.

No tinc llicència per donar lliçons de cap mena, no sóc gaire sociable. Més

aviat, com un hedonista, m'he dedicat a la vida contemplativa per extreure les meves conclusions. Tothom vol canviar el món exterior però ningú pensa a canviar-se interiorment. Els canvis més efectius són aquells que surten de dins cap a fora.

Només amb sentit comú ens en sortirem, malgrat que sembli una contradicció, ara més que mai és el moment de reivindicar el missatge de l'il·lustre Anselm Clavé (1824-1874):

*Associeu-vos i sereu forts
Instruiu-vos i sereu lliures
Estimeu-vos i sereu feliços*

**MANEL TRAVÉ
FUSTA I ALUMINI**

C/ Primer de Maig, 14
17469 Fortià (Girona)
Tel: 972 534 008
Mòbil: 685 875 147

INFOTELERIA
soluciones tecnológicas para comercio y hostelería
Fortià

Arte, artistas y público

Se dice que “una imagen vale más que mil palabras”, pero para explicitar eso, ahora mismo, necesito usar letras... Mi propuesta, que no es novedosa en la historia del arte, es la de intentar aunar una cosa y la otra. Es decir, palabra y plástica, literatura y pintura... Y no, no se trata de *pintar un libro* y de *escribir un cuadro*, o de *leer un cuadro* y *mirar un libro*... Pero está próximo... Y si añadimos que mis creaciones están más cerca de la abstracción, sin serlo (o sí...) pues, aún más, nos sentimos impelidos a agregar, de una u otra forma y grado, la palabra al lenguaje artístico para, así, crear un *constructo* entendedor, o lo intento... Aunque, realmente, yo no sé si mi obra es insertable en corriente estética alguna, ni lo pretendo. Yo únicamente sé (si es que lo sé...), que cuando he intentado transmitir algo, lo he conseguido (si es que así ha sido...), cuando he acabado la obra.

Pese a todo (o por ello...), la “realidad” de un cuadro, no existe. Existe, “realmente” (si es que existe...), la persona que los pinta.

Comenzó a interesarme y, con posterioridad, a gustar, el arte contemporáneo (o algunos de los nuevos —o no tan nuevos...— lenguajes artísticos), con ocasión de una exposición del desaparecido artista belga, Louis Schell, residente en Lleida desde los años 70 del siglo pasado. Con su obra, comenzó un proceso de acercamiento y comprensión de lo que para mí era, por aquel entonces (1999), una *creación intelectual* (lo abstracto y alejados...), y que yo distinguía del *arte* con mayúsculas (la figuración). La deriva sigue con el descubrimiento de la obra de otra artista, D. D., también de Lleida, prosigue con el descubrimiento de varias/os artistas, consagrados, y culmina hace muy poco tiempo: hace un año, desde que he comenzado a pintar... O comienza, algo, algo más, de nuevo...

Siempre he sido muy vulnerable ante la belleza, ahora también lo soy frente a la expresada de cualquier forma... Nuevos lenguajes artísticos, también, han pasado a formar parte de mis preocupaciones y discernimientos.

Otro aspecto (o ingrediente) importante a tener en cuenta en mi universo creativo, de una u otra manera

y nivel, es el erotismo porque, después de todo (o de nada...) ¿qué queda? Al respecto, el historiador del arte, Jean Leymarie, preparaba su intervención en un coloquio sobre arte y erotismo, y preguntó a Picasso, con el que mantenían una fluida amistad, “qué diferencia establecía entre ambas nociones”. “Ninguna —respondió Picasso— el arte sólo puede ser erótico”. Y, en esa línea, en una carta de 1952, Picasso escribe a Khanweiler: “Les demoiselles d'Avignon”, ¡qué título más absurdo! Usted sabe bien que el cuadro lo titulé *El burdel de Avinyó*. En Barcelona yo vivía a dos pasos de la calle Avinyó, ahí compraba hojas, colores, acuarelas... Por otra parte, como también sabe, la abuela de Max (el poeta Max Jacob) era de Avignon. Y es una de las mujeres del cuadro. ¿Las otras? Fernande, Marie Laurencin... Todas en un burdel de la calle Avinyó”. ¡Le faltó decir! Y que yo visitaba, junto con otros de la vanguardia barcelonesa, que se reunían en la cervecería de la misma calle, “Els Quatre Gats”. Prosigue, “¿Demoiselles? es decir, ¡señoritas! El organizador del salón de Antin, de 1916, André Salmon, se sacó de la manga el púdico nombre para escapar de la censura”. En estos momentos de *panollez*, de regresión de la libertad creativa (y personal...), a derecha e izquierda, es doblemente válida esta cita...

Pero, cuando se habla de erotismo, y sin pretender hacer un tratado sobre el mismo, no es mi intención aquí y ahora, sí es verdad, y más en el arte, que existe un apriorismo que induce a pensar en la corporeidad y/o en el placer físico, y hasta hace muy poco tiempo, se asociaba con el desnudo, más concretamente al femenino. Y sí, es verdad. No obstante, empero, el concepto va mucho más allá de lo sexualmente explícito, y lo corpóreo. Pero, no sólo eso: tiene que ver, efectivamente, con sensibilidades e, incluso, con espiritualidades (no confundir con esoterismos...), y con toda la parte artística que atañe al ser humano (si es que le atañe, o a quien le ataña...). Desde esta perspectiva, el arte es, siempre, erótico y su grado, estará representado tanto en la expresión del artista, como en la reacción del espectador. De esa forma, lo que para algunos puede ser el *summum* del erotismo, para otros puede ser una obra pornográfica, y para según quienes, posiblemente no tenga sentido ninguno.

Es decir, la visión personal, y aquí cabe decir, de toda manifestación artística, es muy importante, y no lo es menos, en esa línea, el *saber mirar*. Naturalmente, aquí intervienen diversos factores: desde la propia formación intelectual, la evolución personal y el contexto socio-histórico del espectador/a, pasando por el grado de conocimiento de las circunstancias personales del autor/a, hasta llegar a la sensibilidad. Hay quien la tiene (y así, conecta y/o sintoniza...), y hay quien tiene menos sensibilidad que una almeja en un mes sin R (y así, no hay mucho que hacer...). Todo ello, claro, más allá del puro deleite estético y visual. Así, observas una botella de vidrio vacía y ves sólo eso..., pero si la miras al contraluz del sol al atardecer verás cómo se llena de luz, de cromáticos matices, de densidades, de formas... Podrás ver hasta tu sueño máspreciado..., y a tus fantasmas... De ese modo, y parafraseando a Goethe, *contemplar es del todo grato, sean campos floridos, claros u opacos, días y noches. Hoy miro por las lentes del amor*. Del amor, aquí sí, al arte. Así, pues, más allá (o más aquí...), de los inconcretos paisajes de horizontes lejanos y difuminados, donde el sol pende nieblas y vapores que *deconstruyen* las formas, podemos *ver*, y transitar, por universos personales, manifestos y/o íntimos, vividos (o por vivir). Estados anímicos, viajes, situaciones y paisajes que, como en Monet, se desdibujan hasta casi descomponerse en un amasijo de colores y disociación de contornos que casi impiden captar su sentido, y que puede producir un efecto de amalgama de espacios e instantes. O, como en Dufy, el sensual colorido, que le confiere un carácter de juego lúdico, festivo, y no exento de transgresión y carga erótica. O, los artefactos imposibles del Bosco... O, en Goya y sus *coloridas negruras*, fruto, o no, de cuando "*encorría*" monjas en Roma. También, Dalí y esos *nopaisajes*, y las inspiradoras perspectivas del fin pirenaico fundiéndose en el Mediterráneo, en el *Cap de Creus*, tantas veces recorridos por el artista (y por mí...).

El artista debe ir por libre frente a las interferencias del merchandising artístico

Si *saber mirar* es requisito indispensable para contemplar el arte, no lo es menos —aunque desde otra perspectiva, pero en relación— desde el lado del artista, cuya creatividad estará influenciada, también, por el estilo y filosofía de vida, el entorno sociocultural y las fantasías y mitos que cada cual va desarrollando voluntaria, o involuntariamente y, todo ello, en función, precisamente, de lo expuesto anteriormente.

De esta forma, y a mi modo de ver (todo y que quien soy yo para dar recomendaciones ¡¡¡a nadie...!!!), el artista debe ir por libre frente a las interferencias del *merchandising* artístico (cosa harto difícil). También debe intentar ser un innovador (peculiar), un outsider de la creación artística. Tampoco debe de perder mucho tiempo en buscar la *famosa felicidad* (eso es para los cretinos), sino el placer (en abstracto, no normativo). Dicho de otra forma: intentar la búsqueda, legítima, desesperanzada, pero apasionante, de la diferencia frente a la creciente mediocridad y homogeneización. En definitiva, debe perseguir la libertad, es decir, la independencia. Y todo, con un extraño equilibrio *inestable*, mezcla de razón y sentimientos.

Un último apunte, toda obra artística es, de una u otra forma y grado, un gran *autorretrato* no convencional (o sí), y no deja de resultar paradójico; decía Malevich que detestaba mostrar su alma. A muchos creadores les sucede lo mismo: aseguran que su obra "es lo más importante". Y sí, puede que sí..., pero el proceso creativo es parte inextricable de la búsqueda de uno mismo..., y lo *vital* queda, así, pues, prendido en todos y cada uno de los rincones de las obras.

BIO empordà

Ajuda'ns a reciclar

SERSALL

972 158 742

Recollida d'oli vegetal usat

Transportista i gestor de residus

CARROT CAKE

INGREDIENTS

- 2 ous
- 250 grams de sucre
- 120 mil·lilitres d'oli de gira-sol
- 3 o 4 pastanagues ratllades
- 150 grams de farina tamisada
- 10 grams de llevat Royal
- Un pessic de sal

PER AL GLACEJAT:

- 125 grams de mantega a temperatura ambient
- 250 grams de formatge d'untar (del tipus Philadelphia)
- 125 grams de sucre de llustre
- Una culleradeta de vainilla

ELABORACIÓ

Primer de tot preescalfarem el forn a 180 graus. En un recipient batrem els ous i el sucre.

Hi afegirem l'oli de gira-sol de mica en mica, fins que quedi ben integrat.

Ara caldrà afegir els altres ingredients: la farina, la sal i el llevat. Mirarem barrejar-ho bé, però amb delicadesa. I finalment, hi afegirem la pastanaga ratllada. Posarem la barreja en un motlle untat amb oli i cap al forn, uns 20-25 minuts.

Mentrestant, podem fer el glacejat o cobertura de pastís. Només caldrà que barregem bé tots els ingredients, fins que obtinguem una pasta.

Un cop hàgim tret el pastís del forn i l'hàgim deixat refredar, el partirem per la meitat i el farcirem amb la crema, la crema restant la utilitzarem per untar la part superior amb el glacejat.

Si volem, decorem amb pastanagues fetes amb fondant.

Jana Vidal

PASTÍS DE FRUITS VERMELLS

INGREDIENTS

PER A LA MASSA DE LA COCA (20 CM):

- 4 ous
- 200 mil·lilitres d'oli
- 200 grams de sucre blanc o morè
- 200 grams de farina
- 10 grams de llevat
- Una culleradeta petita de bicarbonat
- Una culleradeta d'extracte de vainilla

PER A LA CREMA DE FORMATGE:

- 200 grams de mantega
- 200 grams de crema de formatge (tipus Philadelphia)
- 400 grams de sucre glacé

ALTRES INGREDIENTS:

- 50 mil·lilitres de suc de taronja i llimona
- Fruits vermells al gust (maduixes, nabius, móres, etc...)
- Mermelada de maduixa

ELABORACIÓ

COCA:

Barregem els ous, l'oli i el sucre amb una batedora. Incorporarem l'extracte de vainilla. Per altra banda, es tamisen els ingredients en pols (farina, llevat i bicarbonat) i s'afegeixen a la barreja anterior. Un cop la barreja sigui homogènia aboquem la massa en un motlle i ho posem al forn 55-60 minuts a 170-180°C.

Un cop la coca s'hagi refredat, cal obrir-la en tres parts i mullar-la amb el suc de taronja i llimona. Posteriorment la farcim amb la crema de formatge, els fruits vermells i la mermelada de maduixa.

CREMA DE FORMATGE:

Cal treure la mantega de la nevera fins que quedi amb textura de pomada. Es tamisa el sucre glacé i es barreja amb la mantega amb l'ajuda d'una batedora de doble vareta durant 10-15 minuts. Posteriorment, afegim la crema de formatge i continuem barrejant durant 5 minuts més.

DECORACIÓ:

Cobrir la part superior de la coca amb crema de formatge i afegir la resta de fruits vermells al gust.

Marta Romaguera

fortià

Festa major de sant cels 2020

Dilluns 20 de juliol

19:30 Inauguració de l'exposició "Valentí Fargnoli.

El paisatge revelat" i presentació del número 21 de La Sibil·la. La revista de Fortià, al Centre Agrícola i Social. Cal inscripció prèvia

Dimarts 21 de juliol

De les 17.00 a les 21:00 Donació de sang, al Centre Agrícola i Social

Dimecres 22 juliol

19:30 Homenatge a Miquel Pla Colls, a la plaça de l'Església

Dijous 23 de juliol

19:30 Recital de Poesia, a la plaça de l'Església. Cal inscripció prèvia

Divendres 24 de juliol

20.00 Concert de quartet "A PROP, EN LA DISTÀNCIA" (flauta, viola, guitarra i veu), a la plaça de l'Església. Cal inscripció prèvia

21:30 Caminada nocturna per l'entorn rural de Fortià

Sortida: Parc de la urbanització Rec del Molí

Cal portar frontal o llanterna i calçat còmode. Cal inscripció prèvia

Dissabte 25 de juliol

10.30 Visita guiada al "Fortià de la II República i la Guerra Civil". Sortida: Pont de Sant Cels. Cal inscripció prèvia

18.00h Titelles amb Circoland, a la plaça de l'Església. Cal inscripció prèvia

Diumenge 26 de juliol

11:00 XVII Trobada de Motos Vespa i clàssiques, al Parc Bosc

12:15 Ofici solemne amb la Cobla Rossinyolets, tot seguit concert de sardanes

18:00 Concert de música catalana amb en Sam I Surrall, a la plaça de l'Església

Per inscripció prèvia als actes indicats

contacteu al 972534069 o a ajuntament@fortia.cat

Organitza:

Ajuntament
de Fortià

Col·laboren:

Amics de la

Diputació de Girona

Dani 609 787 664

info@olimpic.cat
Restaurant Can Costa
Apd. 93 - 17600 Figueres (Girona)

L'Ajuntament es reserva la possibilitat de fer canvis que siguin imprescindibles pel bon funcionament dels actes i espectacles.

MESURES COVID-19

Per evitar aglomeracions veniu amb suficient antel·lació.
No hi haurà servei de Bar en cap del actes.
L'aforament serà limitat.
Ús de la mascareta obligatori
Caldrà respectar el distanciament de 1'5m.
Hi haurà punts amb gel hidroalcohòlic.